Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

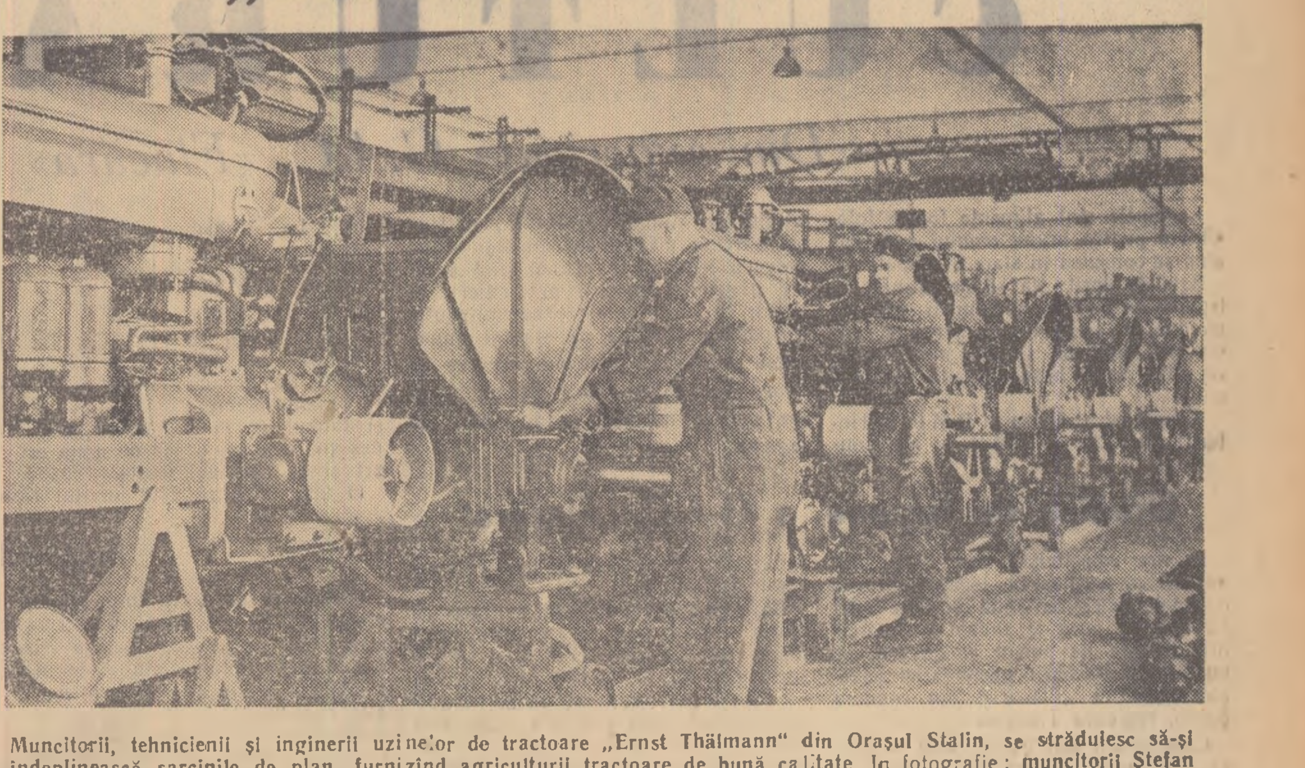
AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 609
Vineri 26 februarie 1960

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

LA UZINELE DE TRACTOARE „ERNST THÄLMANN"

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, se străduiesc să-şi îndeplinească sarcinile de plan, furnizînd agriculturii tractoare de bună calitate. In fotografie: muncitorii Ştefan Ioniţă şi Dumitru Dobrin, fruntaşi în producţie, de la secţia montaj general, lucrînd la montajul tractoarelor.

LA HECTAR: 8.240 kg. porumb ştiuleţi şi 100.000 kg. sfeclă de zahăr

Colectivizarea raionului Jimbolia a creat posibilităţi nebănuit de mari de creştere a producţiei vegetale şi animale, de ridicare a nivelului de trai, material şi cultural al oamenilor muncii. Mărirea producţiei agricole este în momentul de faţă o problemă de cea mai mare importanţă, constituind veriga principală în dezvoltarea economică a gospodăriilor agricole colective.

Multe gospodării agricole colective au obţinut în 1959 producţii mari, ca, de pildă, gospodăria colectivă „Ecaterina Varga" din satul Răuţi, care de pe cele 344 ha cu grîu a obţinut 2.295 kg la ha, iar gospodăria colectivă „Drapelul Roşu" din Cenei, de pe o suprafaţă de 745 ha a obţinut în medie 2.173 kg grîu la hectar şi 4.583 kg porumb ştiuleţi la ha, de pe suprafaţa de 700 ha. La fel colectiviştii din Bulgăruş, de pe o suprafaţă de 204 ha cultivată cu sfeclă de zahăr au obţinut o producţie medie de peste 44.000 kg la ha, ceea ce demonstrează în mod concret posibilităţile pe care le au gospodăriile colective de a obţine producţii din ce în ce mai mari

Acest lucru este dovedit de recoltele culese de pe loturile experimentale ale gospodăriilor, create în 1959. La îndemnul organelor de partid şi de stat, inginerii agronomi din gospodăriile colective au organizat în anul trecut loturi demonstrative în suprafaţă de 55 ha, din care 35 ha la porumb şi 17 ha la sfecla de zahăr. Rezultatele obţinute pe aceste loturi, dovedesc din plin superioritatea agriculturii noi, socialiste, a aplicării agrotehnicii înaintate. Gospodăria colectivă „Griviţa Roşie" din comuna Cărpiniş, de pildă, şi-a organizat un lot demonstrativ de 15 ha porumb şi 2 ha de sfeclă de zahăr. Pentru cele 15 ha porumb, lot demonstrativ, s-a executat arătură adîncă la 30 cm, avînd ca plantă premergătoare sfecla de zahăr. O dată cu arătura adîncă, la ha s-au băgat sub brazdă 60 tone bălegar bine fermentat. Pe lîngă aceasta s-au administrat 150 kg superfosfat la ha în mustul zăpezii şi 100 kg azotat de amoniu înainte de prima praşilă. S-au întrebuinţat 23 kg sămînţă la ha, din porumbul hibrid Warvik 600. Trebuie menţionat că s-a asigurat o densitate de circa 38-40.000 fire la ha, însămînţîndu-se la 80 cm între rînduri şi 30—35 cm pe rînd. Rezultatul: 8.240 kg porumb ştiuleţi la ha.

Pentru membrii gospodăriei acest lucru a constituit un eveniment de seamă. Ei şi-au propus să aplice în acest an metodele experimentale pe lotul demonstrativ pe o suprafaţă de 100 ha porumb, din care irigat 30 ha, **şi să obţină cel puţin 15.000 kg porumb ştiuleţi la ha.**

La aceeaşi gospodărie colectivă s-a obţinut la cultura sfeclei de zahăr, pe o parcelă de 2 ha, o producţie medie de 100.000 kg la ha. Iată cum au lucrat colectiviştii. O dată cu arătura adîncă de toamnă, ei au administrat la ha cîte 40 tone de bălegar bine putrezit, iar în primăvară, la însămînţare, cîte 200 kg superfosfat la ha. In timpul perioadei de vegetaţie au mai fost administrate cîte 200 kg azotat de amoniu în două perioade, 100 kg înainte de prima praşilă şi 100 kg înainte de praşila a III-a. La acestea s-au adăugat bineînţeles lucrările de pregătire a terenului, însămînţarea şi întreţinerea culturilor, (4—5 praşile) executate în cele mai bune condiţii agrotehnice. In plus s-a mai executat irigarea acestei culturi de două ori.

Bune rezultate au obţinut pe loturile demonstrative şi colectiviştii din comuna Lenauheim.

Recolte frumoase au fost dobîndite şi pe loturile experimentale ale caselor-laborator din gospodăriile colective „V. Maiakovski" din Comlosul Mare, care pe o suprafaţă de 10 ha grîu a obţinut o producţie de 3.000 kg la ha şi „Comuna din Paris" din Checea, care de pe o suprafaţă de 35 ha a recoltat peste 3.500 kg grîu la ha.

Gospodăria agricolă colectivă din Comlosul Mare a mai avut în cadrul casei-laborator 1 ha de sfeclă de zahăr, lot demonstrativ, de pe care s-au obţinut 150.000 kg sfeclă de zahăr, în condiţii irigate. Colectiviştii de aici au executat arătura adîncă de toamnă la 30 cm, iar o dată cu arătura au băgat sub brazdă 60 tone de bălegar. Este de menţionat că această experienţă a fost amplasată pe terenul grădinii de legume, sol care an de an a fost îngrăşat cu bălegar de grajd. De asemenea, ei au aplicat îngrăşăminte chimice în două faze de vegetaţie (400 kg azotat de amoniu) şi au asigurat o densitate de 140.000 fire la ha.

Colectiviştii din raionul Jimbolia, sînt hotărîţi ca în acest an să extindă suprafeţele de loturi experimentale, pentru a demonstra că atunci cînd se administrează o suficientă cantitate de sămînţă la ha, cînd se asigură o densitate normală la ha, cînd se folosesc în mod raţional îngrăşămintele naturale şi chimice, producţiile obţinute pot fi nebănuit de mari.

Inginerii, tehnicienii şi colectiviştii din raionul Jimbolia se străduiesc spre a arăta că fiecare gospodărie colectivă are posibilităţi de a realiza producţii mult mai mari ca pînă acum.

Ing. FAUR IOSIF
vicepreşedinte al sfatului popular raional Jimbolia

Din experienţa gospodăriilor colective din raionul Jimbolia

Buletinul muncilor agricole

In ultima săptămînă, vremea a fost caldă şi umedă în întreaga ţară ceea ce a favorizat începerea însămînţărilor de primăvară. Pînă la 19 februarie în regiunea Constanţa, fuseseră însămînţate peste 1.200 de ha. cu orz, 550 ha. cu ovăz, 200 de ha. cu mazăre, 80 de ha. cu floarea-soarelui, 50 de ha. cu grîu etc. In regiunea Galaţi se însămînţaseră peste 400 de ha., în regiunea Bucureşti peste 1.000 de ha., în regiunea Oradea 100 de ha.

Organele agricole au datoria de a verifica în permanenţă starea de vegetaţie a culturilor de toamnă — luînd măsuri pentru scurgerea apelor stagnate — şi aplicarea îngrăşămintelor chimice, acolo unde culturile au ieşit slab din iarnă, cît şi pentru continuarea însămînţărilor de primăvară cu toate forţele de lucru, acolo unde condiţiile permit.

In ultimele două săptămîni s-au mai executat arături adînci în regiunile Constanţa, Piteşti, Galaţi, Bucureşti, şi Craiova, realizîndu-se în total 12.858 de ha.

In regiuni ca Galaţi, Iaşi, Ploeşti, Piteşti, Stalin, Oradea, Hunedoara, unde au mai rămas din toamna trecută suprafeţe importante de arat, este necesar să fie luate măsuri în vederea intensificării acestei lucrări.

In ce priveşte transportul îngrăşămintelor naturale, de la începutul anului pînă acum s-au cărat la cîmp 6.028.875 de tone. In regiunile Craiova, Cluj, Galaţi este necesar ca această acţiune să fie grăbită.

Insămînţatul forţat al legumelor continuă să se desfăşoare nesatisfăcător îndeosebi în regiunile Suceava, Iaşi, Baia Mare, Timişoara, Oradea şi Stalin. Sarcina de plan prevăzută a fost realizată de către regiunea Constanţa. De asemenea, în bazinul de aprovizionare al oraşului Bucureşti şi în regiunea Ploeşti s-au obţinut rezultate bune. Gospodăriile de stat au îndeplinit planul de însămînţări al legumelor forţate în procent de 63 la sută.

Este necesar să fie mult grăbită construirea răsadniţelor noi în aproape toate regiunile, întrucît pînă acum nu s-au realizat decît 143.801 mp. Indeosebi în regiunile Suceava, Cluj, Hunedoara, Autonomă Maghiară, Galaţi, Stalin şi Iaşi se impune ca lucrarea să fie grăbită cu toate mijloacele existente.

Cerealele păioase au fost condiţionate în proporţie de circa 56 la sută. Dar schimbul seminţelor necorespunzătoare cu seminţe recunoscute este încă neglijat în toate regiunile.

La gospodăria de stat Andrăşeşti, regiunea Bucureşti, mecanizatorii pregătesc cu sîrguinţă terenurile care urmează a fi însămînţate în curînd. In fotografie: tractoristul Mocanu Vasile din brigada a 3-a de mecanizare completă executînd discuitul unei tarlale la secţia din comuna Gh. Doja.

Măresc rodnicia ogoarelor

Pentru a obţine anul acesta recolte cît mai sporite, membrii gospodăriei agricole colective „Lampa lui Ilici" din comuna Ovidiu, regiunea Constanţa, au transportat pînă de curînd peste 900 tone de gunoi de grajd. Gunoiul a fost cărat pe terenul destinat grădinii, teren care anul acesta a fost mărit la 40 ha, ţinîndu-se seama că gospodăria colectivă se află aproape de oraşul Constanţa.

Membrii consiliului de conducere, îndrumaţi de organizaţia de bază din gospodărie, au dus o susţinută muncă pentru mobilizarea colectiviştilor în acţiunea de transportare a îngrăşămintelor organice. Ei au arătat colectiviştilor că gunoiul de grajd măreşte simţitor producţia la hectar, fiind un îngrăşămînt organic preţios care nu trebuie irosit. De altfel despre întrebuinţarea chibzuită a gunoiului, colectiviştii au învăţat multe lucruri folositoare cu ocazia lecţiilor ţinute în cadrul cursului agrozootehnic.

La transportarea gunoiului de grajd s-au evidenţiat membrii celor 2 brigăzi complexe şi îndeosebi colectiviştii Feizula Emin, Viju Mihalache, Bujor Anton, Stoica Stan şi alţii.

G. TEODORESCU
corespondent

NOI OGOARE UNITE

2.933 ha. de curînd cooperativizate

Ajun de primăvară în raionul Roman. Pămînturile aburinde aşteaptă pe lucrătorii lor harnici. Sînt mulţi la număr: 24.318 familii de colectivişti şi întovărăşiţi.

Pe pămînturile altădată ale moşierilor, colectiviştii şi întovărăşiţii din raionul Roman culeg roade din ce în ce mai bogate, făurindu-şi un trai îmbelşugat. Colectiviştii din Dolieşti, bunăoară, au scos anul trecut 2.400 kg. porumb boabe la hectar, cei din comuna Horia — 2.017 kg grîu în medie la hectar, iar cei din Văleni — 22.000 kg cartofi la hectar.

Exemplul colectiviştilor din Doljeşti, din Horia, din Văleni, care au arătat cît de rodnică este munca pe tarlalele unite şi muncile în comun cu tractoarele S.M.T., nu putea rămîne fără ecou în rîndurile ţăranilor cu gospodării individuale.

De aceea numai în ultimul timp au pornit pe drumul agriculturii socialiste 1.257 familii cu o suprafaţă de 2.933 hectare. In comunele I. Creangă, Dulceşti şi Cordun, toţi ţăranii muncitori au trecut la munca în comun; raionul Roman numără acum 18 comune complet cooperativizate.

De la întovărăşire la gospodăria colectivă

Mergînd în vizită la colectiviştii din Vlăsineşti, raionul Săveni, şi comparînd rezultatele muncii lor cu cele ale colectiviştilor, membrii întovărăşirii din satul T Vladimirescu, acelaşi raion, au văzut că în timp ce colectiviştii au obţinut în medie 2.000 kg grîu la hectar, ei au strîns cu 400 kg mai puţin la hectar, iar la porumb de asemenea, cu 500 kg mai puţin. Totodată, ei au văzut că în gospodăria colectivă valoarea zilei-muncă a fost în anul trecut de 40 lei, că harnicii colectivişti au dus acasă drept răsplată a muncii, căruţe vîrfuite de bucate şi însemnate sume de bani.

Intorşi în satul lor, întovărăşiţii din T. Vladimirescu s-au sfătuit şi pînă la urmă au hotărît să treacă de la întovărăşire la gospodăria colectivă, convinşi că astfel, pe lîngă recolte mai bogate, ei vor putea creşte ca avere obştească animale multe care să le mărească veniturile. Zilele trecute într-un cadru sărbătoresc a avut loc inaugurarea gospodăriei colective din satul Tudor Vladimirescu, în care au intrat 120 de familii de întovărăşiţi.

Gospodăria colectivă primeşte noi membri

Recoltele obţinute la hectar, producţiile din zootehnie, avuţia obştească a colectiviştilor din Noslac, raionul Aiud, şi veniturile acestora, au arătat ţăranilor muncitori de aici cît este de rodnică munca în gospodăria colectivă. Astfel, în 1959, colectiviştii au obţinut în medie la hectar 2.636 kg grîu, 5.583 kg porumb, 43.218 kg sfeclă de zahăr, 3.392 kg orz şi 2.345 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Cu ocazia împărţirii produselor şi banilor, membrii gospodăriei colective din Noslac, raionul Aiud, regiunea Cluj, au primit pentru fiecare zi-muncă cîte 13 kg. cereale, cartofi, vin, ţuică, furaje, precum şi cîte 10 lei numerar.

Văzînd belşugul colectiviştilor, alte 40 de familii de ţărani muncitori cu gospodărie individuală din Noslac au intrat acum cîteva zile în gospodăria colectivă.

Biostimulatori furajeri pe bază de antibiotice

La fabrica de antibiotice din Iaşi a început să se producă o serie de biostimulatori furajeri pe bază de antibiotice care vor fi folosiţi în zootehnie.

Aceste produse au fost experimentate în numeroase staţiuni ale Institutului de cercetări zootehnice, precum şi în unele gospodării agricole de stat. Experienţele efectuate au dat rezultate bune, folosirea acestor biostimulatori în hrana purceilor, puilor, găinilor şi a viţeilor, ducînd la stimularea creşterii şi la reducerea mortalităţii. Prin administrarea de Aurex (aureociclină furajeră 20 la sută), de exemplu, sporul mediu zilnic de greutate la purceii sugari a fost cu 10-15 la sută, mai mult decît la purceii cărora nu li s-au administrat acest biostimulator. De asemenea, prin administrarea la găini a penicilinii furajere s-a realizat un spor de ouă de peste 10 la sută.

In scopul extinderii întrebuinţării biostimulatorilor în unităţile noastre agricole socialist-cooperatiste, Institutul de cercetări zootehnice a elaborat norme tehnice de folosire a acestora în hrana porcilor, a păsărilor şi a viţeilor sugari.

(Agerpres)

PODGORENII

Cuvîntul sună frumos şi îţi spune totul, de el fiind legat renumele de meşteri iscusiţi ai Rieslingului, Feteascăi ori Galbenei de Odobeşti.

Cu unul dintre aceşti podgoreni, cu brigadierul Constantin Istudor, am stat de vorbă într-o după amiază primăvăratică, avînd înaintea noastră nu o garafă, ci nişte registre din care dînsul extrăgea cifre şi date. Acestea înfăţişau munca din anul trecut a podgorenilor, şi ceea ce au ei de făcut în acest an.

Omul vorbea cu dulceaţă (aşa sînt toţi podgorenii?) şi spusele lui mă duceau cu gîndul la cele peste 170 de hectare de vie ale gospodăriei colective „30 Decembrie" din Odobeşti, care încep de acolo de la malul Milcovului.

— 1.945.696 lei, „bani gheaţă", a realizat gospodăria în anul care a trecut, zicea brigadierul.

Şi după o tăcere de cîteva clipe, ridicîndu-şi ochii din registru, podgoreanul din Odobeşti spunea cu regret că „banii gheaţă" puteau fi mai mulţi dacă grindina nu le-ar fi distrus circa 40 la sută din recolta de struguri.

— Dar cu toată paguba pe care am avut-o, colectiviştii au primit anul trecut numai bani 27 de lei la fiecare zi muncă.

Brigadierul gospodăriei colective „30 Decembrie" a vorbit apoi de planul din acest an, sigur de puterea gospodăriei şi puterea muncii unite.

— Cei aproape 3 milioane pe care ni i-am propus să-i realizăm, nu-i o cifră greu de atins; colectiviştii sînt oameni harnici şi pricepuţi. O singură teamă: să nu bată grindina, căci de ceilalţi duşmani ai viei sîntem oricînd gata să ne apărăm. Mana, de pildă, nu-i un pericol pentru strugurii noştri; de pe acum ne-am asigurat cu ce ne trebuie pentru stropitul viei.

...In după amiaza aceea primăvăratică, apa domoală a Milcovului avea sclipiri ca de mărgele. Dar nu despre acest amănunt a ţinut să-mi vorbească podgoreanul din Odobeşti, ci despre hotărîrea colectiviştilor de aici, care în curînd vor avea la apa Milcovului o crescătorie de gişte; vreo 2.000 sînt prevăzute în planul gospodăriei.

Gîscă pe varză şi vin de Odobeşti. Ce poate fi mai bun după o zi de muncă?

Podgorenii pregătesc şi pentru ei şi pentru alţii asemenea bunătăţi.

RADU SANDU

In gospodăriile colective din raionul Filimon Sîrbu

Atenţie cuvenită tuturor lucrărilor agricole

La staţiunea de maşini şi tractoare Făurei, raionul Filimon Sîrbu, era linişte. Zgomotul care caracterizează îndeobşte perioada de reparaţii s-a isprăvit. Doar 2-3 tractoare, cu pluguri după ele, stăteau gata de plecare la ieşirea din staţiune.

— Sînt ultimele — ne informează tov. Luca Ştefan, directorul staţiunii. Restul au plecat de mult la unităţile pe care le deservesc. In prezent mai toate tractoarele sînt în lucru.

Intr-adevăr, multe dintre gospodăriile colective din raionul Filimon Sîrbu, profitînd de vremea frumoasă din ultimele zile, au trecut din plin la efectuarea muncilor în cîmp. Astfel, membrii gospodăriei colective din Găiseanca, ajutaţi de brigăzile a 9-a şi a 10-a de tractoare de la S.M.T. Făurei (conduse de Drăguţ Costică şi Dobrin Vasile), avînd din timp condiţionată sămînţa pentru însămînţările de primăvară, au trecut la semănatul culturilor din epoca întîia. Pînă sîmbătă seara ei însămînţaseră 35 de ha. cu orz şi 22 ha. cu ovăz. Paralel cu însămînţările, pentru menţinerea umezelii în sol, tractoriştii au executat grăpatul pe mai bine de 130 ha. de ogor de toamnă, iar colectiviştii au continuat cu transportul gunoiului de grajd. De la începutul anului şi pînă la sfîrşitul săptămînii trecute ei au cărat la cîmp o cantitate de 3.110 tone de gunoi.

O altă lucrare importantă pe care o bună parte din gospodăriile colective din raionul Filimon Sîrbu au început s-o efectueze este şi grăpatul semănăturilor de toamnă. Membrii gospodăriei colective „Vasile Roaită" din Oprişăneşti, bunăoară, în numai 2-3 zile bune de lucru au reuşit să grăpeze toate cele 360 hectare cultivate cu grîu de toamnă. Tot astfel, colectiviştii din Perişoru, au grăpat cu atelajele proprii circa 400 de hectare de grîu.

Am scos în evidenţă aici cîteva din realizările de început de campanie ale colectiviştilor din raionul Filimon Sîrbu. Ele sînt desigur demne de toată lauda. Nu în toate unităţile agricole cooperatiste din raion s-a căutat însă a se folosi din plin timpul favorabil muncilor agricole. Şi, una dintre lucrările care s-ar fi putut executa pe suprafeţe mult mai mari este grăpatul, atît al semănăturilor cît şi al ogoarelor de toamnă. Este ştiut că majoritatea gospodăriilor colective din raionul Filimon Sîrbu dispun de multe atelaje, iar cele 5 S.M.T.uri din raza raionului sînt de asemenea bine utilate. Cu toate acestea pînă la sfîrşitul săptămînii trecute în întregul raion se grăpaseră doar circa 1.150 de hectare de ogoare de toamnă, iar suprafeţele de grîu grăpate erau şi ele reduse (gospodăria colectivă din Plopu, de pildă, din 700 de ha. cu grîu grăpase doar 50 ha). De asemenea, o lucrare deosebit de importantă căreia nu i s-a acordat atenţia cuvenită de către majoritatea gospodăriilor colective este executarea arăturilor. In raion au mai rămas nearate din toamnă peste 24.000 de hectare de teren. Or, era normal ca o bună parte a acestor suprafeţe să fie arate în „ferestrele iernii", mai cu seamă că în acest an vremea a permis lucrul acesta. Gospodăriile colective însă n-au folosit decît în foarte mică măsură condiţiile favorabile din iarna aceasta. Mai mult chiar, unele unităţi nu au eliberat nici pînă în prezent terenurile de cocenii de porumb şi beţele de floarea-soarelui, fapt care desigur că întîrzie executarea arăturilor. Cu rezultate nesatisfăcătoare se desfăşoară în unele gospodării colective şi acţiunea de fertilizare a solului. Gospodăria colectivă din Filipeşti, de pildă, (preşedinte tov. Andrei Tudor, ing. agronom Lupu Valeriu) deşi dispune de însemnate cantităţi de gunoi bine putrezit n-a transportat pînă în prezent la cîmp decît 40 de tone.

Cantităţi mici de gunoi, cu totul sub posibilităţi, căraseră pînă zilele trecute şi gospodăriile colective din Batogu, Drogu, Strîmbu etc.

In general timpul se menţine favorabil muncilor agricole. De aceea, socotim că este necesar ca organele agricole ale raionului Filimon Sîrbu, consiliile de conducere ale gospodăriilor colective şi cadrele tehnice ale acestora, să ia măsurile cele mai potrivite pentru ca fiecare ceas bun de lucru să fie folosit din plin. Este nevoie să fie intensificat îndeosebi ritmul executării arăturilor, pe terenurile unde această lucrare se poate executa, precum şi al grăpatului ogoarelor şi semănăturilor de toamnă. Paralel cu acestea, trebuie continuată acţiunea de fertilizare a solului prin transportarea la cîmp a tuturor rezervelor de gunoi de grajd existente.

P. VARAŞTEANU

La Institutul de cercetări horticole din Bucureşti, se experimentează diferite tipuri de sere construite din material plastic. In fotografie: o astfel de seră în care se cultivă roşii.

Să cultivăm pe suprafeţe cît mai mari

Fasole şi dovleac în cultură intercalată

In obţinerea unor cantităţi sporite de produse agro-alimentare, o importanţă deosebită prezintă şi cultivarea pe suprafeţe cît mai mari a fasolei şi dovleacului în cultură intercalată printre porumb.

Aproape în toate regiunile ţării există condiţii naturale favorabile pentru cultura fasolei, ea avînd aceiaşi arie de răspîndire ca şi porumbul. De aceea, recomandăm tuturor unităţilor agricole de stat şi cooperatiste, precum şi ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală, să extindă în anul acesta la maximum, în funcţie de posibilităţile pe care le au, cultura intercalată a fasolei printre porumb. Rezultatele cercetărilor ştiinţifice şi experienţa îndelungată a fruntaşilor din agricultură arată că fasolea cultivată intercalat printre porumb şi anume: un cuib de fasole la trei cuiburi de porumb, nu scade producţia porumbului obţinîndu-se în plus 200—300 kg fasole boabe la ha şi chiar mai mult. Pentru realizarea producţiei de fasole nu se cer decît foarte puţine cheltuieli în plus şi anume valoarea seminţei şi cheltuielile de recoltare.

Această cultură intercalată nu împiedică cu nimic lucrarea mecanizată a porumbului şi nu aduce nici un prejudiciu culturii de bază. Fasolea se dezvoltă foarte bine la umbra porumbului, legatul ei se face în bune condiţii şi nu se mănează. In plus, fasolea cultivată printre porumb, ca orice leguminoasă, îmbogăţeşte pămîntul în azot, solul devenind foarte bun pentru cultura grîului.

Avem în ţară chiar la producători soiuri valoroase de fasole albă care se pretează pentru cultura intercalată şi sînt mult apreciate la export ca, de exemplu, Cealî de Dobrogea, Ouşoară de Moldova, de Banat, de Transilvania. Aceste soiuri trebuie folosite pe scară cît mai largă.

Importanţa economică a culturii intercalate a fasolei printre porumb, reiese din următorul calcul: o producţie medie de 300—350 kg fasole boabe la ha, socotită la preţul de circa 1,80 lei kg, înseamnă un venit în plus de aproximativ 540—630 lei la ha. La o suprafaţă de un milion de hectare s-ar realiza pe ţară un venit suplimentar de circa 630.000.000 lei.

O altă plantă care se poate cultiva intercalat printre porumb este dovleacul. Această cultură se va practica pe terenurile cultivate cu porumb la care praşilele nu se execută mecanizat.

In zonele cu umiditate, cultura dovleacului printre porumb aduce o producţie în plus de 3.000—4.000 kg la ha şi chiar mai mult, fără să se diminueze recolta de porumb, obţinîndu-se la hectar un venit suplimentar de circa 400 de lei.

Ţinînd seama de importanţa şi avantajele pe care le prezintă culturile de fasole şi dovleac intercalate, este necesar ca încă de pe acum conducerile unităţilor agricole de stat şi cooperatiste cît şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală să ia măsuri pentru asigurarea seminţelor necesare, pentru identificarea şi pregătirea în bune condiţii a terenurilor, ş.a.m.d.

În sprijinul cursanților de la învățămîntul agrozootehnic de masă

CULTURA LEGUMELOR

— Din experiența G.A.C. «Flacăra» din comuna Șeitin, raionul Pecica, regiunea Timișoara —

Prof. univ. **ION MAIER**
Institutul Agronomic „N. Bălcescu"

Legumele sînt alimente foarte folositoare pentru hrana omului mai ales cînd se consumă în stare proaspătă.

Este de dorit ca să ne hrănim cu legume proaspete nu numai vara și toamna, ci și în timpul iernii și primăverii, cînd ne simțim mereu obosiți, din cauza hranei lipsită de vitamine.

Congresul al II-lea al P.M.R. și Hotărîri ale C.C. al P.M.R. și ale Consiliului de Miniștri al R.P.R., au trasat sarcina măririi suprafețelor cultivate cu legume, în primul rînd a celor irigate și sporirii producției la hectar. In urma acestor sarcini multe gospodării agricole de stat și numeroase gospodării agricole colective au sporit suprafețele cultivate cu legume sau au înființat grădini noi de legume.

Grădina de legume a G.A.C. „Flacăra"

Printre colectiviștii care și-au dat seama că cultivarea legumelor este o îndeletnicire rentabilă și care s-au străduit să ducă la îndeplinire sarcinile trasate de partid și guvern, se numără și membrii gospodăriei agricole colective „Flacăra" din comuna Șeitin, regiunea Timișoara.

Colectiviștii din Șeitin s-au hotărît să cultive 30 hectare cu legume, să construiască două sere și 1.500 m² de răsadnițe, pentru ca să poată scoate cît mai de vreme pe piață aceste legume.

La suprafata de 30 hectare irigate se adaugă 25 hectare pe care le-au cultivat în anul 1959 cu pepeni verzi (lubenițe, harbuji) și 14 hectare cu cartofi. Acestea de fapt, nu mai țin de grădina de legume.

Cele 30 hectare de grădină au fost cultivate în anul 1959 după cum urmează:

5 hectare cu pătlăgele roșii, soiul **Sioux** și **Gloria Rinului**; 5 hectare cu ardei gras, soiul **Cecei**; 5 hectare varză, din care 2 hectare varză timpurie, soiul **Prima recoltă** și 3 hectare varză tîrzie soiul de **Buzău**; 2 hectare pătlăgele vinete, soiul **Pana corbului**; 2 hectare castraveți, soiul **Cornișon**; 3 hectare mazăre, soiul **Minunea**; 3 hectare legume rădăcinoase (morcovi și pătrunjel); 3 hectare ceapă, soiul **Zittau galbenă**; 1 hectar usturoi, soiul de **Cenad**; 1 hectar alte legume.

In sera mare, cu suprafața de 500 m² s-au cultivat pătlăgele roșii, iar în sera mică, cu suprafața de 150 m² s-au produs răsaduri pentru cultura în sera mare și pentru grădină.

In răsadnițe, s-au produs răsaduri pentru grădină, iar pe 200 m² s-au cultivat castraveți timpurii.

Colectiviștii au ales pentru grădină 30 hectare de teren ușor, bogat, pe malul Mureșului, astfel încît să poată fi irigat (udat) și lucrat cît mai ușor.

Orice cultivator știe că cele mai multe legume au nevoie de multă apă. Știm, de asemenea, că chiar în anii ploioși ploile nu cad totdeauna la timp. O ploaie căzută la vreme potrivită sau o udare dată la timp, hotărăște de multe ori producția de legume.

Iată, pentru ce trebuie să pregătim din timp terenul pentru a putea fi irigat la nevoie.

Colectiviștii din Șeitin, au pregătit (amenajat) toate cele 30 hectare pentru irigat.

Ridicarea apei din rîu se face cu ajutorul unor pompe. De altfel, sînt foarte rare cazurile cînd apa se găsește mai sus — la nivel mai ridicat — decît terenul cultivat. In multe gospodării, cum sînt cele din apropierea rîului Ialomița și altele, apa este ridicată cu ajutorul roților de udat și trimisă apoi prin șanțuri (canale) spre locul de udat.

Pompele varsă apa în niște canale largi (canale principale); din acestea, apa trece în alte canale mai înguste (canale secundare), construite de-a curmezișul celor dintîi; apa trece apoi în șanțuri și mai mici.

Pămîntul brăzdat de aceste canale a fost foarte bine pregătit. Tot terenul a fost arat adînc din toamnă. S-a dat o cantitate de 40 de tone de gunoi de grajd la hectar, iar pe unele parcele și mai mult.

Primăvara, cu ajutorul rariței, s-au făcut mușuroaie lungi (biloane), lăsînd între ele distanțe potrivite pentru fiecare legumă. Astfel, pentru ardei s-a lăsat între biloane (între coamele lor) o distanță de 50 cm., pentru pătlăgele vinete 60 cm, pentru varză timpurie 60 cm, pentru varză tîrzie 70—80 cm. ș.a.m.d.

La 30 sau la 50 m. s-a tras cîte o brazdă adîncă (un șanț) de-a curmezișul biloanelor. Din acest șanț, apa este îndreptată printre biloane.

Trebuie să spunem că colectiviștii din Șeitin au făcut o treabă foarte bună, pregătind în felul acesta pămîntul. Irigarea printre mușuroaie (biloane) este foarte bună și economisește multă apă. Pămîntul de pe coama bilonului rămîne zvîntat și nu formează scoarță (crustă).

Printre aceste biloane, care au lungime destul de mare, se poate lucra și cu unelte trase de cai sau chiar cu diferite mașini, astfel încît lucrările de îngrijire se fac mai repede și costă mai puțin.

Mai sînt însă unele gospodării în care legumele se cultivă pe vetre sau cum le mai spune racle sau fitării. Udatul se face aci prin revărsarea apei. In afară de risipă de apă, pe această cale se pierde aerul din sol, iar după udare se formează scoarță și pămîntul se mărunțește prea mult. In lipsa aerului, legumele, ca și animalele, suferă, tînjesc, crescînd mult mai încet.

Din cauză că vetrele (raclele, fităriile) sînt scurte nu se poate lucra decît cu unelte de mînă.

Pregătirea răsadului

Facerea răsadnițelor

Pentru a avea recolte mai mari și mai timpurii de legume, se fac mai întîi răsaduri în răsadnițe calde. In aceste răsadnițe legumele se pot semăna încă din iarnă.

Se pune întrebarea: care din toate răsadurile se capătă recolte mari? Răspunsul este foarte limpede: răsadurile bune, viguroase dau recolte mari și mai timpurii. Răsadurile slabe, alungite, plăpînde, dau recolte mici și tîrzii.

Știind bine acest lucru, membrii G.A.C. „Flacăra" din comuna Șeitin se îngrijesc din timp de bălegar pentru încălzirea răsadnițelor, de tocuri și ferestre bune și aplică la timp lucrările de îngrijire necesare semănăturilor din răsadnițe.

Pentru încălzirea răsadnițelor se întrebuințează bălegar proaspăt de cal sau cînd acesta este prea puțin, folosesc amestec de bălegar de cal și de vite cornute.

Locul în care se găsesc răsadnițele este apărat de vînturi, fiind împrejmuit cu un gard înalt. Acest lucru trebuie să-l facă orice gospodărie, deoarece vîntul este mai rău chiar decît frigul. Pentru împrejmuire se pot folosi garduri din scîndură, stuf, coceni de floarea-soarelui sau orice materiale care opresc vîntul.

Pentru a avea legume cît mai timpurii, munca la răsadnițe începe încă de pe la sfîrșitul lunii ianuarie, pentru ca după 1 februarie să se poată semăna gulioarele și varza timpurie.

Pentru încălzirea răsadnițelor, bălegarul proaspăt, cam cu o săptămînă înainte, se pune în grămezi lungi, cît mai afînat.

Acest bălegar, se folosește apoi pentru așternerea patului, care are grosimea de 60—70 cm. Bălegarul se amestecă cît mai bine, pentru ca patul să fie cît mai neted, fără gropi. După ce s-a făcut patul cald, deodată pentru mai multe rînduri de răsadnițe, se așază tocurile răsadnițelor peste care se pun ferestrele. Peste ferestre se pune un rînd de rogojini. In felul acesta, patul de bălegar începe să se încălzească foarte repede și la fel peste tot. După 3—4 zile se poate pune în răsadniță pămîntul.

Se așterne mai întîi un strat subțire de nisip (3—4 cm.) peste care se pune apoi un amestec de pămînt cu grosimea de 10—12 cm. Amestecul se face din 2 părți de pămînt de țelină sau pămînt de grădină (care a fost bine îngrășat în anul trecut) 1 parte mraniță (bălegar bine putrezit) și 1 parte nisip cernut.

După așezarea acestui amestec, răsadnița se acoperă din nou cu ferestre și rogojini, lăsîndu-se așa 5—6 zile. In acest timp bălegarul începe să fie la fel de cald peste tot și încolțesc cele mai multe semințe de buruieni. Printr-o ușoară greblare tinerele buruieni sînt distruse, iar pămîntul din răsadnițe rămîne curat, gata pentru a fi semănat.

Semănatul în răsadnițe

Semănatul în răsadnițe este o lucrare ușoară, dar care cere să fie bine făcută. Cunoscînd proverbul că „ce semeni aia răsare" colectiviștii se îngrijesc din timp de semințe din soiuri bune, sănătoase, întregi. Inainte de semănat semințele se dezinfectează (sărămurează). Cele de pătlăgele roșii se scufundă în zeamă de sulfat de cupru 0,5 la sută, timp de 10 minute, apoi se usucă. Semințele de pătlăgele vinete, ardei și castraveți se țin în aceeași zeamă 15 minute.

După uscare, semințele se seamănă apoi în răsadniță, în rînduri, la distanța de 4—5 cm. Semințele se acoperă apoi, iar pămîntul se îndeasă ușor și se udă cu apă călduță, cu ajutorul unei stropitori, cu sită foarte măruntă.

Pentru a avea răsad care urmează a fi sădit (plantat) în grădină, se seamănă în răsadnițe: varza timpurie între 15 februarie și 1 martie, pătlăgelele roșii între 20 februarie și 15 martie, pătlăgelele vinete între 20 februarie și 1 martie, ardeii în jurul datei de 1 martie.

După semănat, se pun din nou ferestrele și se acoperă cu rogojini (pe timp geros se pun chiar două rînduri de rogojini). Răsadnițele se țin acoperite pînă cînd încep să răsară primele plănțuțe. In acest moment se ridică toate rogojinile, lăsînd ca să ajungă cît mai multă lumină la plante. Se acoperă cu rogojini numai noaptea. Chiar în zilele geroase, trebuie să se ridice rogojinile cîteva ore în timpul zilei. Altfel, plantele se subțiază, se alungesc, ajungînd să fie răsaduri slabe. Pe astfel de timp, răsadnițele se acoperă cu două rînduri de ferestre.

Îngrijirea legumelor în răsadnițe

In afară de grija pentru lumină, tinerele plante au nevoie și de alte îngrijiri. Ca orice viețuitoare ele au nevoie în tot timpul vieții de aer. De aceea trebuie să ridicăm, chiar pe timp friguros, ferestrele.

O altă îngrijire este udarea răsadurilor. La început răsadurile au nevoie de apă mai puțină. De aceea, se udă numai la 1—2 zile, cu apă călduță. Pe măsură ce răsadurile cresc și timpul se încălzește, se udă mai des (o dată sau chiar de două ori pe zi) și cu apă mai multă.

O altă îngrijire este plivitul răsadurilor, deoarece plantele din răsadnițe suferă foarte mult din cauza buruienilor care le umbresc și le consumă hrana.

Repicatul răsadurilor

O lucrare de mare însemnătate în viața legumelor este repicatul răsadurilor. Prin repicat, se înțelege scoaterea tinerelor plante din răsadniță și răsădirea lor, la distanță mai mare în alte răsadnițe sau în ghivece de pămînt ars ori în ghivece (cuburi) nutritive. Pe această cale plantele primesc mai multă lumină și mai multă hrană decît înainte.

Este astăzi un lucru bine știut; dacă ai repicat la distanțe mari, vei avea un răsad bun, viguros și o recoltă bună. Nu ai repicat sau ai repicat prea des, vei avea răsaduri slabe și producție mai mică.

Colectiviștii din Șeitin țin seama de acest lucru. De aceea, ei repică pătlăgelele roșii și vinete, la distanța de 12 cm. între rînduri și 10 cm. pe rînd; ardeii la 6 pe 6 cm., iar castraveții în ghivece cu lărgimea de 15 cm. Aceste distanțe sînt potrivite și se recomandă și celorlalte gospodării care cultivă legume.

Patul de bălegar pentru răsadnițele în care se repică, se face mai subțire (40—50 cm. grosime).

O mare parte din răsaduri, se repică în ghivece. Gospodăria are peste 70.000 de ghivece din pămînt ars și o presă pentru ghivece nutritive cu care se pot face pînă la 3.000 de bucăți pe zi.

După repicare, răsadurile se aerisesc, se udă, se plivesc, li se dă lumină, iar pe timp cu soare prea puternic, ferestrele se presară cu nisip sau se stropesc cu var.

O îngrijire specială care s-a dat la o parte din răsaduri este îngrășarea plantelor în răsadniță. O ramă (fereastră) de răsadniță, se udă cu o stropitoare de apă de 10 litri în care s-au dizolvat (topit) 5 grame de superfosfat, 3 grame azotat de amoniu și 2 grame sare potasică. Este bine să nu se stropească plantele, ci să se ude (fără sită) printre rînduri.

Călirea răsadurilor

Pe măsură ce se apropie timpul plantării (răsădirii) în grădină, răsadnițele se lasă tot mai mult descoperite și se udă tot mai rar. In felul acesta plantele se obișnuiesc cu lumina mai puternică și cu uscăciunea și se vor prinde mai ușor la plantare.

Cultura legumelor pentru care nu este nevoie de răsad

Mazărea. Primăvara foarte devreme, încă „în mustul zăpezii" s-a semănat soiul de mazăre de grădină „Minunea" la 25 cm. depărtare între rînduri. La fiecare hectar s-au dat 160 kg. de sămînță.

Toată suprafața a fost lăsată pentru sămînță. S-au recoltat de pe cele 3 hectare, 4.000 kg. de boabe de bună calitate.

Dacă înainte de semănat s-ar fi dat încă din toamnă cîte 200 kg. superfosfat și 150 kg. sare potasică la fiecare hectar, recolta ar fi fost și mai mare. Foarte mari sporuri se obțin dacă, înainte de semănat, sămînța se amestecă cu „Nitragin" (0,5 kg. de fiecare hectar).

Morcovul și pătrunjelul. Tot primăvara devreme s-au semănat și cele 3 hectare de morcov și pătrunjel. Pămîntul a fost arat adînc încă din toamnă, cînd s-au dat și îngrășăminte minerale, cîte 150 kg. superfosfat și 100 kg. sare potasică de fiecare hectar.

S-a semănat cu mașina la 25 cm. între rînduri și s-au dat cîte 5 kg. de sămînță de fiecare hectar.

După răsărire, semănătura s-a rărit de două ori. Primul rărit s-a făcut la 4 săptămîni după răsărire, iar al 2-lea la alte 3 săptămîni. Prima dată s-a lăsat distanța de 5—6 cm. între plante, iar a doua oară 10—12 cm.

De pe cele 3 hectare s-au cules 6 vagoane de morcovi și pătrunjel care au fost împărțite colectiviștilor pentru zilele-muncă.

Ceapa și usturoiul. Gospodăria a cultivat 3 hectare de ceapă și unul de usturoi. Pentru aceste legume, s-a arat adînc din toamnă, iar plantarea s-a făcut primăvara, după ce s-a zvîntat pămîntul. Pentru fiecare hectar s-au folosit cîte 600 kg. de arpagic și 500 kg. usturoi. Atît arpagicul cît și cățeii de usturoi s-au plantat la distanța de 20 cm. între rînduri și la 10—12 cm. pe rînd. După 6 rînduri, s-a lăsat cîte o potecă de 40 cm. lățime.

Cultura s-a plivit și prășit de cîte ori a fost nevoie.

De pe cele 3 hectare s-au cules 4 vagoane de ceapă.

Ceapa verde și usturoiul verde sînt foarte căutate primăvara devreme și se vînd cu prețuri bune. De aceea, colectiviștii s-au hotărît ca să planteze în grădină, o parte din ceapă și usturoi încă din toamnă.

In anii, geroși și fără zăpadă se obișnuiește să se acopere semănătura cu un strat subțire de gunoi păios (5 cm. grosime) sau cu frunze, care primăvara foarte devreme se greblează.

Cultura castraveților. G.A.C. „Flacăra" din Șeitin a cultivat în anul 1959 castraveții timpurii în răsadnițe, pe o suprafață de 200 m². De asemenea, a cultivat castraveți pentru sămînță pe 3 hectare de grădină.

Aceștia din urmă s-au semănat la începutul lunii mai, în rînduri cu distanța de 1 m. între ele. Intre cuiburile de pe rînduri s-a lăsat o distanță de 60 cm. Pămîntul pentru castraveți a fost lucrat așa cum am arătat la început. In cuiburi s-au pus și doi pumni de bălegar bine putrezit (mraniță), o dată cu sămînța.

De pe aceste 3 hectare de castraveți s-au scos 900 kg de sămînță, al cărei preț de vînzare este cam de 28 lei kg. Sămînța de pe cele 3 hectare valorează deci 25.200 lei.

Cultura legumelor prin răsad

Cultura timpurie a castraveților s-a făcut, așa cum am mai spus, pe 200 m² de răsadniță. S-a semănat pe la 1 februarie în lădițe, la 3 cm sămînță de sămînță. Pămîntul din lădițe a fost un amestec de 3 părți mraniță sau gunoi de grajd bine putrezit și cernut și 1 parte nisip.

Semințele s-au dezinfectat în zeamă de sulfat de cupru, apoi s-au spălat cu apă și s-au zvîntat. Pentru ca să încolțească mai repede, semințele se țin, înainte de semănat, o zi în apă călduță (25° C).

După semănat, lădițele se așază pe pămîntul din răsadnițele calde, cît mai aproape de ferestre, pentru ca plantele să capete cît mai multă lumină.

După vreo 10 zile de la răsărire plantele se repică (se sădesc) în ghivece mici de pămînt ars sau în ghivece nutritive (făcute din amestec de pămînt de țelină, mraniță, nisip, balegă proaspătă de vacă și îngrășăminte minerale). Răsadurile de castraveți repicate (sădite) se pun cu ghivece cu tot din nou în răsadnițe, unde se țin pînă la plantarea (sădirea) definitivă.

Pentru aceasta, se fac mai înainte (cam cu o săptămînă) răsadnițe cu patul de bălegar gros de 30—40 cm. In răsadniță se pune un amestec de 3 părți mraniță, 2 părți țelină (sau pămînt de grădină) și 1 parte nisip. La fiecare metru cub din acest amestec se mai adaugă 800 grame de azotat, 0,5 kg superfosfat și 1,5 kg de sare potasică.

Cînd plantele au 4—5 frunze, se ciupesc (li se rupe vîrful). După ce lăstarii cei noi au 5—6 frunze, se ciupesc din nou (se lasă totdeauna 1—2 frunze de la ultimul fruct de castraveți).

După 2—3 săptămîni de la plantat, castraveții se îngrașă cu amestec de îngrășăminte minerale, care se împrăștie în jurul plantei și se îngroapă în pămînt.

Pe lîngă fiecare plantă se adaugă un strat subțire de pămînt (același amestec) pentru ca să nu rămînă dezgolite rădăcinile.

Alte îngrijiri ce se dau plantelor, sînt stropirea cu zeamă bordeleză 0,8—1%, pe care colectiviștii mai pricepuți o pregătesc singuri; contra păduchilor, se stropește cu Nicotox (0,4%) iar împotriva coropișnițelor se folosește Hexacloran sau Verde de Paris.

Pe 200 m² de răsadnițe, gospodăria a obținut o producție de 1.750 kg de castraveți pe care i-a vîndut pe loc cu 6 362 lei. De pe 1 m² de răsadniță, au cules 8,750 kg castraveți. Recoltarea castraveților a început în luna aprilie.

Primii castraveți s-au vîndut cu 12 lei kg.

In anii următori, colectiviștii și-au propus să obțină o recoltă mai mare, care să ajungă la 13 kg de fiecare metru pătrat. Astfel de recolte s-au obținut în unii ani la Aradul Nou și în alte părți.

Trebuie să arătăm că gospodăria a primit bani pe castraveții timpurii într-un timp cînd încasările sînt mai mici.

Cultura verzei. O îndeletnicire ușoară, bine cunoscută în regiune, este cultura verzei. G.A.C. „Flacăra" a avut în plan în anul 1959, 5 hectare de varză dintre care 2 de varză timpurie soiul **Prima recoltă** și 3 hectare varză tîrzie, soiul **de Buzău**.

Răsadul pentru varză timpurie s-a produs în răsadnițe încălzite cu bălegar. S-a semănat la sfîrșitul lunii februarie, după ce mai întîi s-a dezinfectat sămînța. Răsadurile de varză timpurie s-au îngrijit, așa cum am arătat cînd am vorbit despre pregătirile răsadurilor.

O parte din răsaduri nu s-au mai repicat. S-a semănat de la început mai rar în răsadniță. Intre rînduri s-a lăsat distanța de 5 cm iar între semințe pe rînd 3 cm.

Altă parte s-a semănat ceva mai des și cînd plănțuțele au avut 1—2 frunze adevărate, s-au repicat (sădit) în ghivece de pămînt ars sau în ghivece nutritive de 6 cm lățime, care s-au așezat din nou în răsadnițe.

Răsadurile de varză au nevoie de aer foarte mult. In lipsa aerului, ele se alungesc și se subțiază.

Iată de ce ferestrele răsadnițelor cu varză se ridică mai mult decît la alte răsaduri.

Răsadurile au fost sădite în cîmp în luna aprilie pe biloane (mușuroaie lungi) care s-au făcut la depărtare de 60 cm. Intre plante pe rînd s-a lăsat o distanță de 50 cm.

De pe cele două hectare cu varză timpurie s-au cules 78.134 kg, adică peste 39.000 kg la hectar, care s-au vîndut la Aprozar cu 25.265 lei.

Această recoltă este bună. Dacă rîndurile se plantau ceva mai des (50/50cm) și se dădeau două îngrășări deodată cu udarea, recolta ar fi fost mai mare.

Gospodăria putea obține prețuri și mai mari dacă vindea de la început o cantitate mai mare de varză. Varza culeasă la 10 iunie s-a vîndut cu 1 leu kilogramul pe cînd cea culeasă mai tîrziu s-a vîndut cu 40 de bani. Iată pentru ce colectiviștii și-au propus să cultive cît mai multă varză prin răsad produs în ghiveci.

Nu trebuie să uităm că banii încasați în luna iunie vin tocmai la timp în gospodărie.

Pentru varza tîrzie s-a semănat pe strate (brazde) pe la mijlocul lunii mai, fără ca să se mai repice. Răsadul s-a plantat în cîmp în luna iunie.

S-a plantat pe biloane (mușuroaie lungi) la distanțe de 60 cm între ele. Intre plante pe rînd s-a lăsat o distanță de 70 cm.

De pe cele 3 hectare s-au cules 140.000 kg (14 vagoane) de varză, adică 47.000 kg de pe fiecare hectar. Aceasta este o recoltă bună, dar dacă s-ar fi îngrășat de 2 ori cultura cu 200 kg azotat de amoniu, 200 kg superfosfat și 150 kg sare potasică (toate împreună) recolta ar fi fost și mai mare.

Cultura ardeiului. O cultură foarte răspîndită în regiune și care aduce venituri mari, este cultura ardeiului gras. Gospodăria a cultivat această legumă pe o suprafață de 5 hectare, folosind soiul Cecei.

Răsadul de ardei gras s-a produs în răsadnițe calde. S-a semănat la începutul lunii martie, în rînduri la distanța de 5 cm. După 2-3 săptămîni de la răsărire, răsadurile s-au repicat, tot în răsadnițe, la distanța de 6/6 cm. Se putea repica chiar ceva mai rar.

Răsadurile s-au aerisit cît mai des, însă cu grijă ca temperatura să nu scadă sub 15°C. Cam cu o săptămînă înainte de plantarea în cîmp a început călirea răsadurilor (s-au ținut descoperite, și s-au udat foarte puțin). Cu vreo 10 zile înainte de plantare s-a tăiat cu un cuțit pămîntul dintre răsaduri (de-a lungul și de-a latul). In felul acesta răsadurile au putut fi scoase cu pămînt cu tot și s-au prins foarte ușor.

Este foarte bine ca atunci să se ude cu zeamă de gunoi de păsări (găinaț), 1 parte gunoi la 15 părți apă.

Răsadurile s-au plantat în grădină la începutul lunii mai. Răsadurile s-au plantat pe o coastă și pe alta a bilonului așa încît între rîndurile de ardei a rămas distanța de 25 cm. Intre plante pe rînd s-au lăsat 30 de cm.

Cultura de ardei cere multă apă. De aceea, s-a udat de cîte ori a fost nevoie și s-a prășit.

Este bine ca să se și îngrașe plantele cam de două ori. Prima dată se îngrașă cam la 2 săptămîni după plantare cu 60-70 kg azotat, 70-90 kg superfosfat și 50 kg sare potasică la hectar. A doua îngrășare se face după alte 2-3 săptămîni. Acum se dă numai superfosfat (100 kg) și sare potasică (40 kg).

Cultura de ardei a fost foarte frumoasă și foarte sănătoasă. S-au recoltat cam 15.000 kg de ardei de pe fiecare hectar. 63.339 kg s-au vîndut la Aprozar cu 73.355 lei, iar restul s-a folosit în gospodărie.

Trebuie să arătăm că bruma timpurie, care a căzut la 14 septembrie, a făcut mari pagube gospodăriei. Din cauza acelei brume, gospodăria a pierdut numai la această cultură, aproape 3 vagoane de ardei.

O cultură care aduce venituri și mai mari este **ardeiul iute**.

Semănatul începe în multe gospodării încă la sfîrșitul lunii decembrie. Se seamănă în lădițe (cutii) care se așează în răsadnițe calde. După aceea se repică în ghivece sau în alte lădițe și se așează din nou în răsadnițe calde. De multe ori se repică de 2 ori.

Plantarea definitivă se face în luna martie, în răsadnițe, punînd cam 10 fire de răsad la 1 m².

Ardeiul cere multă căldură și lumină.

In răsadnițe se udă rar și cu apă călduță. Primele recolte încep în luna aprilie.

Cultura pătlăgelelor roșii. Ca în multe alte gospodării, cultura cea mai de vază în G.A.C. „Flacăra" din comuna Șeitin, este cultura pătlăgelelor roșii. Roșiile sînt cele mai căutate atît pe piață cît și la export. Suprafața cultivată cu roșii a fost de 5 hectare, dintre care o mare parte au fost timpurii.

Ce au făcut colectiviștii ca să culeagă cît mai multe roșii coapte și cît mai devreme?

Primul lucru la care s-au gîndit a fost producerea unui răsad viguros, sănătos. Pentru **roșiile timpurii** au produs răsadul în sera înmulțitor. Au semănat la sfîrșitul lunii februarie, în lădițe la 5 cm distanță între rînduri. Cînd răsadurile au avut două frunze adevărate, au fost repicate în ghivece de pămînt ars sau în ghivece nutritive. Acestea, s-au așezat, unele în seră iar altele în răsadnițe calde. O mare parte din răsaduri s-au repicat de-a dreptul în răsadnițe la distanța de 12/10 cm. Aici, plantele primesc toate îngrijirile despre care am vorbit mai la început.

La începutul lunii mai, răsadurile s-au plantat în cîmp.

Intre rînduri s-a lăsat distanța de 70 cm, iar între plante pe rînd 80 cm.

Pentru ca pămîntul să se folosească cît mai bine, pe creasta bilonului, colectiviștii au semănat morcovi sau au sădit gulii de toamnă.

Pentru ca să aibă roșii coapte cît mai devreme, colectiviștii au rupt mereu toți copilii plantelor (toți lăstarii de la subțioara frunzelor), lăsînd numai tulpina plantei. Tot pentru a grăbi coacerea și a avea fructe cît mai mari au cîrnit (retezat) vîrful plantelor, după ce au avut 5—7 rînduri (etaje) de flori.

Pentru ca plantele să nu fie atacate de boli, s-au stropit de mai multe ori cu zeamă bordeleză.

De pe cele 5 hectare au vîndut la Aprozar 95.985 kg roșii cu 91.705 lei. Primele roșii coapte s-au cules între 1 și 5 iunie și s-au vîndut cu 8 lei kg. O parte din roșile culese s-au folosit în gospodărie.

Recolta de roșii putea fi și mai mare, dacă în afară de tulpină s-ar fi lăsat încă un lăstar și dacă s-ar fi îngrășat plantele o dată sau de două ori.

In jurul Aradului și mai ales în Aradul Nou s-au obținut chiar 70—80 tone de roșii timpurii la hectar, ce este drept însă pe suprafețe mai mici. Dar și în alte regiuni ale țării unele gospodării agricole colective au avut recolte mari de roșii timpurii. Astfel, G.A.C. „30 Decembrie" din comuna Dobroești, regiunea București, a cules în anul 1959 de pe 11.616 m², 49.635 kg de roșii timpurii, adică 42.730 kg de pe 1 hectar. Pentru aceasta, a dat din toamnă 60 tone de gunoi de grajd, a produs un răsad bun (repicat rar), a îngrijit plantele la timp (îngrășat, copilit, stropit) și a recoltat la timp (tot la 2—3 zile).

Gospodăria colectivă din Șeitin a mai cultivat roșii și în sera mare de 500 m² din care a cules 3.400 kg. Aceste roșii au fost vîndute cu 57.000 lei. Primele roșii coapte s-au cules la 1—2 mai și s-au vîndut cu 24 lei kg.

Iată ce venituri mari se pot obține după legume și mai ales după cele timpurii.

Trebuie să spunem că toate cheltuielile făcute cu construcția celor două sere, au fost acoperite în 2 ani prin vînzarea legumelor cultivate în ele.

★

Gospodăria colectivă din Șeitin a mai cules 1.911 kg de gulii pe care le-a cultivat printre rîndurile de roșii pe care le-a vîndut cu 3.321 lei.

Pentru a folosi cît mai bine pămîntul, înainte de ardei, pe același teren s-a cultivat spanac și salată verde. Spanacul s-a semănat din toamnă. Spanacul și salata s-au cules înainte de plantarea ardeiului și s-au vîndut cu 13.000 lei.

Iată cum, de pe același teren, gospodăria a cules 63.339 kg ardei, 10.500 kg spanac și salată, pe care le-a vîndut, împreună, cu suma de 80.355 lei. La acestea, se adaugă ardeii folosiți în gospodărie, fără să vorbim de înghețul din 14 septembrie care a făcut pagube atît de mari.

★

Din cele arătate mai sus, se vede că G.A.C. „Flacăra" din Șeitin a obținut recolte bune de legume, cu toate că este încă în anii începători. Acestea se datoresc grijii pe care au dat-o colectiviștii grădinii de legume.

Fiecare echipă din brigada legumicolă a răspuns de anumite culturi.

Gospodăria a folosit la sectorul legumicol 23.000 de zile muncă.

In afară de acestea, legumele au adus venituri bănești primăvara și la începutul verii, cînd gospodăria are mai puțini bani.

Colectiviștii din Șeitin s-au hotărît să întărească sectorul legumicol, mai ales cultura legumelor timpurii. La grădină pot fi folosiți foarte bine oamenii mai în vîrstă, care au de lucru aproape tot anul.

Ei au învățat din unele lipsuri pe care le-au avut, așa încît în anii viitori vor obține recolte și mai mari, cu zile-muncă mai puține.

Una din grijile colectiviștilor este mecanizarea unor lucrări de îngrijire (prășitul, stropitul, culesul rădăcinoaselor și altele) care vor ieftini și mai mult prețul de cost al legumelor.

In felul acesta, se vor obține venituri mai mari, se vor putea construi noi sere și răsadnițe și se vor aproviziona oamenii muncii cu cantități tot mai mari de legume.

La gospodăria agricolă colectivă din Tîrgușoru-Vechi, regiunea Ploești, se lucrează intens în răsadnițe.

La G. A. S. „Scînteia"

Rezultatele puteau fi și mai bune

Din cauză că pînă anul trecut se număra printre gospodăriile agricole de stat cu pierderi, despre gospodăria agricolă de stat „Scînteia" s-a vorbit prea puțin. Analizîndu-și temeinic activitatea, gospodăria despre care-i vorba a ieșit din acest impas. Incepînd din 1959 ea se numără printre gospodăriile agricole de stat ce realizează beneficii atît în sectorul producției vegetale, cît și în ramura creșterii animalelor. In afară de aceasta în privința unor culturi gospodăria și-a cîștigat un binemeritat renume, obținînd producții foarte bune. Astfel, la grîu a recoltat în medie 2.705 kg la ha, situîndu-se în fruntea unităților din Trustul regional Gostat Oradea. Pe două loturi — unul în suprafață de 12 ha., iar altul de 11 ha — care au fost cultivate cu soiuri mai productive s-au recoltat în medie 5.050 de kg și respectiv 4 210 kg la ha. Producții de laudă s-au obținut și la alte culturi. Din acestea amintim: 3017 kg de orz la ha fața de 2823 de kg planificate și 2846 kg de ovăz față de 1.850 de kg cît prevedea planul.

Demne de subliniat sînt și producțiile de rapiță (1.406 kg/ha), soia (1.520 kg/ha), arpagic (6.500 kg/ha). La porumb producția planificată a fost depășită cu 880 de kg.

Depășirea producțiilor planificate se datorește extinderii mecanizării precum și calității lucrărilor efectuate de către mecanizatorii gospodăriei. In rîndul fruntașilor trebuie amintiți tractoriștii Francisc Vineze, Ștefan Huțan și Constantin Dumitru. Pe tarlalele lucrate de ei s-au obținut producții mari la toate culturile. Totodată ei au îndeplinit în mod exemplar obiectivele concrete ale întrecerii socialiste. Printre aceste obiective s-au numărat: prelungirea duratei de funcționare a tractoarelor între reparații, reducerea consumurilor de carburanți și lubrifianți, depășirea producției planificate, micșorarea prețului de cost al lucrărilor și produselor. Luptînd pentru îndeplinirea acestor obiective tractoristul Constantin Dumitru a realizat 1.460 de hantri — între două reparații — cu un tractor K.D. El și-a luat angajamentul de a realiza 2.000 hantri fără reparații și luptă să-l îndeplinească.

Cu toate succesele obținute nu se poate spune că s-a făcut totul în direcția măririi producției și reducerii prețului de cost. La unele produse cerealiere prețul de cost planificat a fost depășit datorită pe de o parte faptului că conducerea gospodăriei a continuat să practice obiceiul de a folosi tractoare și mașini agricole închiriate. Ce-i drept, în acest an practica de a închiria mașini a fost folosită în mai mică măsură decît în anii precedenți. Dar și de data aceasta ea s-a făcut în dauna utilizării la maximum a parcului de tractoare și mașini agricole proprii. Pe de altă parte prețul de cost planificat a fost depășit pentru că gospodăria a executat manual o serie de lucrări planificate să se execute mecanizat. Aceasta a dus la scumpirea lucrărilor și implicit la urcarea prețului de cost al produselor.

Inlăturînd asemenea deficiențe, lucru pe deplin posibil, G.A.S. Scînteia din regiunea Oradea, va obține rezultate și mai bune în acest an.

IOSIF POPA
corespondent

SECRETUL SUCCESELOR

Pe masă ,în fața noastră, o carte groasă, cu scoarțele roșii. In jur tăcere, sporită de sfîrșitul molcom al focului din sobă. De undeva, dintr-a doua sau a treia cameră, răzbate țăcănitul unei mașini de scris, ca ronțăitul mărunt al unui șoarece nevăzut. Tovarășul Uibaru Viorel, președintele G.A.C. Victoria din Lenauheim zîmbește, privind undeva departe, în amintire. O mînă-i odihnește pe volumul pe care l-a răsfoit pînă acum.

— Da, zice el deodată, regăsindu-se și adunîndu-și gîndurile. Așa a fost la consfătuirea de la Constanța... Cum scrie aici. Eu am raportat în fața conducătorilor partidului și în fața celorlalți lucrători din agricultură despre succesele noastre. N-am uitat nici de unele lipsuri. Dar tocmai cînd credeam că anunț o realizare mai importantă spunînd că ne preocupăm de creșterea sectorului zootehnic, tov. Moghioroș m-a întrebat cîți cai avem.

Abia am apucat să răspund că la un număr de 1734 capete de animale avem 130 de cai, că tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej m-a și oprit

— Ce venituri aduc caii? mă întreabă. Incerc eu să lămuresc că ne sînt necesari, că e drept că nu aduc alte venituri, dar vedeam singur că n-am dreptate.

— Cîte zile stau caii degeaba și mănîncă? m-a mai întrebat tovarășul Gheorghiu-Dej.

Ce era să răspund? Am recunoscut cinstit că față de numărul total de animale din gospodărie, numărul de cai era prea mare și mi-am luat angajamentul să îndreptăm această lipsă.

— Și?

— Și facem așa cum am promis. Atunci aveam doar vreo 1.734 capete de animale în gospodărie. Acum după un an și jumătate am trecut cu mult de două mii. Dar creșterea simțitoare a sectorului zootehnic de-abia în acest an va avea loc. Am pregătit întîi condițiile necesare, am clădit grajduri, am amenajat magazii, silozuri pentru nutreț, am asigurat surse de apă îmbelșugată. Pe scurt — în 1958, în momentul desfășurării consfătuirii dela Constanța, aveam doar 60 vaci cu lapte. Acum avem 165 și pînă la sfîrșitul anului vom trece de 200. Atunci nu aveam decît 700 porci grași, iar în 1960 planul prevede să îngrășăm 1.200. Numărul de păsări era de vreo 800 bucăți. Anul acesta vom crește de trei ori mai multe

— Și... cai aveți mai mulți!

Tovarășul Uibaru nu se supără. Rîde și cînd rîde tot obrazul plin și rotund îi lucește parcă de bucurie. Mă privește cam pe sub sprîncene.

— Sau poate nu mai aveți de loc? începui eu văzînd că nu capăt răspuns.

— Cu caii..., tărăgănează vorba președintele gospodăriei, e o poveste. Intr-un fel, se cheamă că am redus numărul lor. Atunci aveam 130 de cai la număr de 1.700 capete animale. Acum avem tot 130 cai dar la un număr de 4.000 capete animale Și asta nu-i tot una. Ar fi poate mai bine să renunțăm la ei, dar încă nu putem. Mai sînt munci la care calul e cel mai nimerit. Pe măsura creșterii gospodăriei, ei reprezintă însă o parte tot mai mică. Iată, în anul acesta am ajuns la un fond de bază de peste 5 milioane. Il vom mări încă, pentru că am hotărît ca anul acesta să oprim pînă la 20 la sută pentru fondul obștesc. Așa că în privința aceasta, traducem în viață învățămintele consfătuirii de la Constanța. Și în ceea ce privește creșterea producției la hectar, contractările, urmăm calea arătată de partid. In anul acesta vom livra statului 30 vagoane grîu, 33 vagoane porumb, 6 vagoane floarea-soarelui, 1 vagon lapte de oaie, 20 vagoane lapte de vacă, întreaga cantitate de lînă și alte produse. In anul trecut, numai valoarea în bani a unei zile-muncă a fost peste 20 de lei. Cu totul a trecut de 40 lei. In anul acesta valoarea zilei-muncă va crește simțitor, spuse tovarășul Uibaru și se sculă grăbit, căci de alături izbucni speriat țîrîitul ascuțit al unui telefon.

Cartea cu copertele roșii despre consfătuirea de la Constanța a rămas pe masă. Am observat că din loc în loc are filele îndoite. Am tras-o mai aproape și am cercetat acele locuri. Tovarășul Uibaru își însemnase așa tocmai acele pasagii din cuvîntarea tovarășului Gheorghiu-Dej în care se vorbea despre necesitatea măririi fondului de bază, despre mărirea sectorului zootehnic, despre foloasele însilozării nutrețului, despre dezvoltarea acelor ramuri ale gospodăriei care aduc cel mai mare venit.

Și am înțeles mai bine care-i secretul frumoaselor succese obținute an de an, de colectiviștii de la Lenauheim.

V. GAFIȚA

Pentru irigarea a 19.000 hectare

In sudul Bărăganului, regiune bîntuită deseori de secetă — au început lucrările unei întinse rețele de canale de alimentare cu apă, cu ajutorul cărora vor fi irigate circa 19.000 ha de teren agricol. La executarea acestei importante lucrări, contribuie din plin prin muncă patriotică, oamenii muncii de la sate și îndeosebi membrii gospodăriilor agricole colective.

Potrivit proiectelor elaborate de Institutul pentru planuri de amenajare și construcții hidrotehnice și Institutul pentru studii și proiectări agricole, — apa necesară irigațiilor urmează să fie pompată din Brațul Borcea într-un canal de aducțiune lung de 7,5 km cu ajutorul unor stații plutitoare.

De aici apa va fi condusă pe terasa Bărăganului într-un canal magistral. Utilajul stațiilor de pompare, aspersoarele (aparate pentru producerea ploii artificiale) și celelalte instalații ale sistemelor hidrotehnice se fabrică în țară.

Rețeaua de canale este astfel concepută încît funcționarea sistemului de irigații să nu fie influențată de nivelul Dunării și în același timp să asigure extinderea irigațiilor în zona respectivă.

SE RECEPȚIONEAZĂ TRACTOARELE

In gospodăria agricolă de stat Slobozia, se recepționează ultimele tractoare reparate. In fotografie: comisia de recepție în frunte cu inginerul mecanic Morărescu Eugen, recepționează tractorul mecanizatorului fruntaș Pletea Ion care a realizat cu tractorul său 1.700 de hantri fără reparații capitale.

Indici superiori de folosire a materialului de prăsilă și a suprafețelor de producție

Anul trecut, crescătoria de porci de la secția Radu Vodă a G.A.S. Călărași a înțărcat la o fătare cîte 9 purcei pe cap de scroafă și peste 40 de purcei în fiecare boxă. Scroafele au avut în medie 1,75 fătări pe an. Greutatea medie a purceilor la înțărcare a fost de 15 kg.

Aceste patru cifre arată că crescătoria noastră a obținut indici superiori atît la utilizarea materialului reproducător, cît și la utilizarea suprafețelor de producție.

Ce a contribuit la realizarea acestor indici? Ca să răspund la întrebarea aceasta trebuie să analizez cum a fost organizată la noi monta, îngrijirea scroafelor gestante și creșterea purceilor. Mă voi ocupa acum de organizarea montei.

Munca pentru o producție mare de purcei începe la noi în gospodărie prin pregătirea scroafelor pentru montă. In ce constă această pregătire? In îngrijirea și alimentația scroafelor în așa fel ca să crească procentul de fecundație. Ingrijirea și alimentarea se fac potrivit normelor tehnice cunoscute din literatura de specialitate. Practica mi-a arătat că pregătirea pentru montă, așa cum cer normele tehnice, duce la o prolificitate mai ridicată, la purcei cu vitalitate mai mare. Tot din proprie experiență știu că purceii proveniți de la scroafe bine pregătite pentru montă, cresc mai repede, atît pînă la înțărcare cît și după aceea. In 1959 am avut 1.000 de fătari. Datorită și bunei pregătiri a scroafelor pentru montă fecunditatea a fost de 90 la sută, iar prolificitatea pe cap de scroafă 11,8 purcei.

Cum are loc monta? Inaintea fiecărui sezon de montă se identifica scroafele în repaus. Pe baza registrelor genealogice se întocmesc listele de montă avîndu-se grijă evitarea consangvinizării între cele opt linii și nouă familii existente în gospodărie. Totodată are loc potrivirea perechilor.

Depistarea scroafelor în călduri se face în fiecare dimineață cu vieri încercători. Scroafele cu călduri sînt scoase din loturi și introduse în boxele de montă unde stau 24 de ore sub supravegherea îngrijitorilor de vieri. Monta se repetă de două ori la interval de 12 ore. Scroafelor care în ciclul anterior le reveniseră căldurile li se execută și a treia montă la interval de 24 de ore de monta a doua. Toate trei montele se execută cu același vier pentru a se cunoaște precis origina produșilor. Cu scroafele montate se formează loturi de 60—70 capete. Acestea se numesc loturi de „scroafe în montă" La circa 3 săptămîni după efectuarea montei se face controlul. In caz că nu s-a terminat perioada de montă scroafele la care revin căldurile sînt montate din nou. Sînt scoase de la reproducție și îngrășate, ca fiind sterile, scroafele care revin în călduri a treia oară consecutiv.

Pentru a avea o productivitate a muncii ridicată și pentru a folosi cît mai rațional suprafețele de producție, noi am grupat montele și fătările. O grupă de scroafe e montată în octombrie și fată în februarie, apoi în aprilie și fată în august. A doua grupă e dată la montă în decembrie și iunie. Ea are ca luni de fătare aprilie și octombrie. Ca boxele să nu rămînă libere în lunile iunie și iulie, cum se întîmpla în trecut, în această lună noi introducem la montă scrofițele.

Avem așadar o fătare suplimentară. Cu aceasta noi folosim suprafețele de producție în tot timpul anului.

Scrofițele fătate în iunie, înțarcă în august și, fiind primipare rămîn în repaus cel puțin două luni, adică pînă la ciclul de monte din octombrie. De altfel, în perioada iulie-septembrie montele sînt oprite pentru a înlătura fătările de iarnă care dau un procent ridicat de pierderi.

Ing. GH. NAVREA
G.A.S. Călărași

N. R Din cuvîntul rostit la consfătuirea organizată de comitetul regional P.M.R. București pentru analizarea activității gospodăriilor agricole de stat pe 1959 și dezvoltarea planului de măsuri pentru îndeplinirea sarcinilor de producție pe 1960.

Cifre și FAPTE

● Gospodăria colectivă din Simand, regiunea Oradea, a avut anul trecut cultivate cu sfeclă de zahăr 550 de hectare. Producția obținută la hectar a fost de 30.000 kg, iar venitul bănesc realizat a fost de aproape 7 milioane lei.

● Colectiviștii din Ivănești, raionul Huși, au hotărît ca in acest an să construiască cu mijloace proprii două saivane pentru 900 de oi, două grajduri de vite a cîte 60 capete, două magazii și altele.

● Ingrijitorii de animale din gospodăria colectivă din Cilnic, regiunea Hunedoara, au obținut anul trecut cîte 2.700 litri de lapte pe cap de vacă furajată, de la cele 32 vaci ale gospodăriei.

● Cointeresați în sporirea producției agricole, colectiviștii din satul Valea-Seacă din raionul Medgidia, au depășit în anul trecut cu 435 kg porumb, 316 kg floarea-soarelui și cu 3.440 kg sfeclă de zahăr la hectar, producțiile planificate.

● Ca urmare a aplicării regulilor agrotehnice și folosirii semințelor de porumb soiul Pionier 301, membrii gospodăriei colective „6 Martie" din satul Bărbătescu, raionul Lehliu, au obținut anul trecut o producție de 4.200 kg porumb boabe la hectar.

● In acest an, colectiviștii din comuna Cucerdea, raionul Luduș, și-au propus să obțină o recoltă de 2.000 kg grîu la hectar, de pe suprafața de 227 hectare. In acest scop, ei vor aplica însemnate cantități de îngrășăminte chimice și vor grăpa după fiecare îngrășare suplimentară, cu grapa stelată.

Facem investiții numai cu fonduri proprii ale gospodăriei

Sînt aproape patru ani de cînd ne-am hotărît să facem construcții cu fondurile noastre proprii, fără să mai apelăm la stat pentru a ne acorda credite pe termen lung, pentru investiții.

Noi am făcut investiții nu de dragul investițiilor ci numai în raport cu dezvoltarea producției. Iar construcțiile începute le-am dat în termene cît mai scurte în exploatare Astfel, anul trecut în timp de trei luni, am construit o hală de creștere a 500 de găini, și am populat-o cu păsări, pe care le-am vîndut în decembrie. Cotețul se ridică la o valoare de 24.000 de lei. Am construit de asemenea un șopron de vară pentru vaci cu o capacitate de 120 capete, în valoare de 7.000 de lei. Această construcție a fost dată în folosință în 10 zile de la începerea lucrărilor. Totodată am dat în exploatare două cazane pentru fabricarea rachiului.

Am început de asemenea să construim un atelier de fierărie și rotărie la care trebuie să punem ușile și ferestrele, o sală de cinematograf în care vom proiecta cu aparatul nostru filme artistice și documentare. In vederea adăpostirii mașinilor noastre agricole cît și ale S.M.T. Hagiești, noi am construit două remize. Toate aceste investiții cît și cele din acest an au fost făcute din fondurile noastre proprii provenite din banii încasați de pe urma livrărilor către stat a tuturor produselor agricole contractate. De asemenea noi folosim resursele locale făcînd construcții ieftine la care folosim întreaga capacitate și le dăm justa întrebuințare. Astfel, noi avem un grajd de cai care se pretează mult mai bine pentru vaci. Așa că în acest an vom construi un grajd de cai, iar fostului grajd de cai îi dăm adevărata destinație: grajdul de vaci.

In afară de acest grajd mai construim o casă pentru stupi, un depozit pentru păstrarea materialului vitipomicol, un garaj pentru autocamioane și vom amenaja un eleșteu de 10 ha. In acest scop vom face un dig pentru care vom transporta peste 2.500 m. c. de pămînt.

MARIN MOLDOVEANU
membru în consiliul de conducere al G.A.C. „Drumul lui Lenin" Livedea, regiunea București.

Foileton

La ce-i bun satîrul?

Iată o întrebare la care pentru a putea răspunde a trebuit să fac apel la cunoștințele casnice ale soacră-mii. Dar despre ce este vorba? Zilele trecute, într-o deplasare făcută prin regiunea Pitești, am întîlnit la gospodăria agricolă de stat Cuparu un caz poate unic în istoria satîrului. De aceea, cînd am ajuns acasă, primul lucru pe care l-am făcut a fost să o întreb pe soacră-mea:

— Dumneata, zic eu, ca o bună gospodină ce ești, ai putea să-mi spui la ce-i bun satîrul?

— Da' ce ți-a venit să mă întrebi așa, tam-nesam, la ce-i bun satîrul?

— Așa, pentru „documentare".

— Aha, atunci ascultă...

Și dumneaei, soacră-mea, începe să-mi țină o adevărată lecție despre importanța folosirii satîrului în uzul casnic, mai precis la spartul oaselor, al tăierii antricoatelor, al...

— Da' ce-ai zice matale, o întrerup eu din pledoarie, dacă această unealtă prețioasă pentru gospodine, e folosită și în „bucătăria" vacilor.

— Uite că am îmbătrînit și așa ceva n-am mai auzit. Dar povestește-mi și mie cum poate fi folosit un satîr în bucătăria vacilor.

Și am început să-i povestesc. I-am arătat astfel că la gospodăria de stat mai sus amintită, după multe dezbateri, calcule și referate, cei de la sectorul zootehnic, de la contabilitate și din consiliul unității au găsit că satîrul trebuie să joace un rol important pentru pregătirea nutrețului la sectorul taurin. Așa au ajuns dumnealor la concluzia că această unealtă poate fi utilizată la tocarea sfeclei furajere. O dată ce hotărîrea a fost luată, sectorul mecanic a primit comandă să confecționeze satire.

— La ce o să vă folosească satîrul, vouă, celor din sectorul taurin?

Vreți care cumva să tăiați vreun vițel ori juncan? îi iscodiră mecanicii pe zootehniști.

— Tocăm sfeclă furajeră, le răspunseră zootehniștii.

— ?!?

Și în scurtă vreme satîrele au fost executate: Sfecla furajeră a început să fie tocată și această treabă o face paznicul de noapte al gospodăriei. Și toacă, toacă omul la sfeclă furajeră în fiecare noapte (în loc să-și vadă de treabă la păzitul grajdurilor) mai abitir ca o mașină. Rar reușește însă paznicul, ori cîtă putere și bunăvoință ar avea, să toace în fiecare noapte atîta sfeclă cîtă pot mînca într-o singură zi cele 56 de vaci cu lapte, juncanii și juncile, taurii și toate celelalte animale din familia cornutelor de la gospodăria de stat Cuparu. Așa a tocat omul o noapte, două, douăzeci și nouă, și la un moment dat vlăguit, a încetat să mai facă această treabă.

— Nu mai toc, că nu-s mașină de tocat sfeclă furajeră, i-a spus înfuriat paznicul de la cornute inginerului Civică.

Inginerul Civică auzind cuvîntul mașină, a tunat și fulgerat:

— Mașină? Și tu! Și tu mă iei cu mașina?

Da, uite că și paznicul, sătul de tocat sfeclă furajeră cu satîrul, a „îndrăznit" să-i amintească inginerului de acea mașină de tocat furajele, care e de mult în discuție pentru a fi procurată.

Aflînd și noi de „importanța" satîrului, ne-am întrebat: nu se fabrică oare în țara noastră tocători pentru tocarea furajelor necesare animalelor? Constituie oare aceasta o raritate? Nu are posibilitate gospodăria să obțină prin D.G.A.D. o tocătoare mecanică?

La toate întrebările de mai sus, bineînțeles, înșiși tovarășii din conducerea gospodăriei de stat Cuparu pot răspunde cu seninătate, ba da! Atunci de ce se folosește încă o unealtă atît de primitivă cum e satîrul? Pentru că, răspundem noi, la această unitate încă n-a pătruns noțiunea de mică mecanizare în sectorul zootehnic, ci numai aceea a mecanizării... manuale.

GH. BACIU

DIN SĂLILE TRIBUNALELOR

A FURAT DIN AVUTUL G.A.S.-ULUI

Gospodăria agricolă de stat Giurgiu are o secție în comuna Stănești. Lîngă una din tarlalele acestei secții își instalase stîna de oi Marin Burcea, zis Burcel.

Secția din Stănești a gospodăriei agricole de stat recoltase de pe lotul de hibridare un porumb hibrid de sămînță de calitate excepțională La adăpostul unei nopți întunecoase, Marin Burcea a furat 518 știuleți, iar cu ajutorul complicelui său Florea Mladinovici a încărcat porumbul în căruța acestuia, încercînd să-l ducă acasă. Hoții au fost prinși cu porumbul în drum spre casa lui Burcea de către paznicul Cîmpeanu Negrilă. Știind că porumb de acest fel nu are decît gospodăria agricolă de stat, tovarășul Cîmpeanu Negrilă i-a condus pe hoți la organele de miliție care le-au întocmit acte de dare în judecată pentru furt din avutul obștesc.

Tribunalul a condamnat pe ambii hoți la cîte 4 ani închisoare și 3 ani interdicție civilă precum și la confiscarea parțială a averii. Sentința a rămas definitivă.

ACHIZITOR DELAPIDATOR

La I.R.A.C. „Recolta" din Tg. Mureș s-a prezentat cu multe certificate de specialist în munca de achiziții numitul Iosif Naznan Huszar din comuna Fîntînele, raionul Sîngiorgiu de Pădure.

Atît I.R.A.C.-ul cît și producătorii agricoli au avut prilejul să se convingă îndată că adevărata specialitate a lui Naznan consta în falsificarea de acte. Semnînd în fals diverși producători, el a frustat instituția la care lucra cu 7.400 de lei. La aceste operațiuni a fost ajutat de merceologul Ioan Bencze. Ambii au fost condamnați la cîte 4 ani și 6 luni închisoare corecțională și confiscarea parțială a averii. Sentința a rămas definitivă.

TRAIA „PE PICIOR MARE"

Sătenii din comuna Cîrligul Mare, raionul Pogoanele, au observat că deși trecuseră abia 4—5 luni de cînd fusese numit ca gestionar la cooperativă, Enache Constantin și-a cumpărat căruță, cal, și-a mobilat casa etc., etc. In plus de aceasta, Enache începuse să trăiască „pe picior mare", să fie „în bani" pe care-i cheltuia cu ușurința proprie-omului care nu-i cîștigă prin muncă.

Țăranii muncitori din comună au bănuit că Enache fură și au adus bănuiala lor la cunoștința organelor de control Acestea au descoperit că proaspătul gestionar sustrăsese din magazin mărfuri și bani în valoare de peste 19.000 de lei. Trimis în judecată, Enache a fost condamnat la 12 ani muncă silnică și bineînțeles la confiscarea averii mult prea repede „agonisită" Sentința a rămas definitivă.

V. B.

CONSULTAȚIE

Măsuri practice de luptă împotriva eroziunii solului (II)

Ing. VIOREL IONESCU
și ing. MIHAI GH. GHEORGHE

În plantațiile de vii

Noile plantații de vii trebuie extinse numai pe terenurile în pantă, improprii culturii plantelor de cîmp. In sectorul agricol socialist-cooperatist, plantațiile de vii trebuie executate numai pe baza planurilor de organizare antierozională a teritoriului prin care se face împărțirea suprafeței în trupuri, tarlale și parcele, trasarea corespunzătoare a drumurilor de exploatare ș.a.m.d.

Tarlalele și parcelele se orientează cu latura lungă după curbele de nivel; tot după curbele de nivel trebuie trasate și drumurile de acces pentru a opri spălarea solului fertil de către ape.

Măsurile și lucrările minime de stăvilire și combatere a eroziunii solului necesare a fi aplicate în plantațiile de vii sînt următoarele:

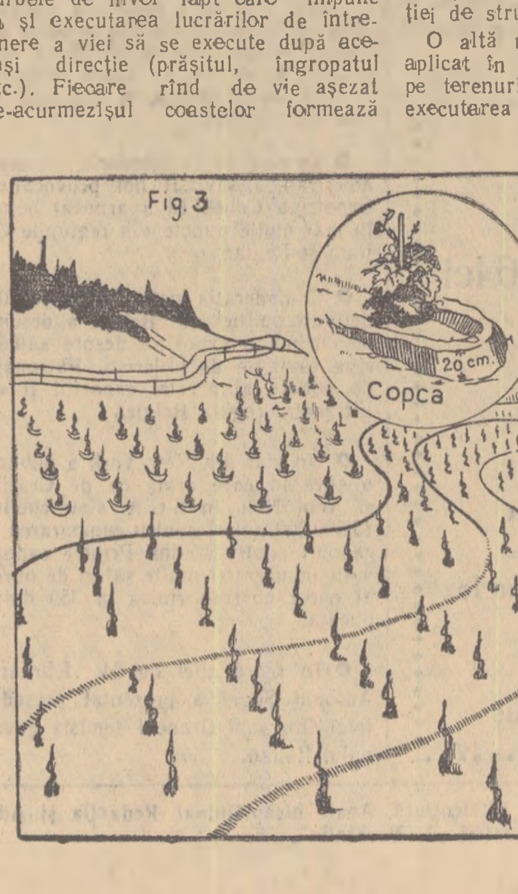
Orientarea rîndurilor numai după curbele de nivel fapt care impune ca și executarea lucrărilor de întreținere a viei să se execute după aceeași direcție (prășitul, îngropatul etc.). Fiecare rînd de vie așezat de-acurmezișul coastelor formează un obstacol în calea apelor, împiedică formarea șuvoaielor de apă și o silește să se infiltreze în sol.

In regiunile secetoase unde există soluri nisipoase, ușor spălate de apă cu pante mici (10 la sută), se folosește, cu rezultate bune, mulcirea. Această măsură constă în acoperirea solului în perioada ploilor mari cu paie sau frunze. Pe lîngă apărarea solului contra eroziunii mulciul mărește și menține umiditatea pămîntului, contribuind la mărirea producției de struguri.

O altă măsură simplă și ușor de aplicat în plantațiile de vii situate pe terenurile supuse eroziunii este executarea de biloane; acestea sînt mici spinări de pămînt care se fac primăvara cu plugul obișnuit sau cu sapa, la fiecare două, trei rînduri de vie. Biloanele au rolul de a opri scurgerile de suprafață, mărind astfel rezerva de apă din sol. Ele se execută pe terenurile cu pante cuprinse între 3—12 la sută în regiunile cu precipitații reduse.

In plantațiile existente de vii, este recomandabil să se facă în jurul fiecărui butuc copci pentru reținerea apei (așa cum se vede în figura nr. 3).

Fig. 3

In plantațiile de vii situate în regiunile mai umede și pe terenurile cu pante de 6—20 la sută, se pot introduce benzi înierbate, late de 1,8—2,5 m amplasate la 10—30 m una de alta, în funcție de panta terenului. Distanțele între benzi trebuie să fie un multiplu al distanței între rîndurile de vie. Trasarea pe teren a acestor benzi se face o dată cu pichetatul drumurilor și potecilor pentru a nu fi desfundate; benzile se însămînțează toamna sau primăvara cu un amestec de ierburi (graminee și leguminoase), (figura nr. 4).

La înființarea plantațiilor noi de vii, pentru a se evita de la început spălarea solului și apariția de șiroiri și ogașe, nu se vor desfunda anumite porțiuni de teren și anume: traseele viitoarelor drumuri, poteci, zone de întoarcere a mașinilor agricole, depresiunile care formează zone de adunare a apelor, taluzele teraselor naturale existente, zonele de alunecări active și ogașele cu adîncimi mai mari de un metru care nu mai pot fi nivelate.

În plantațiile de pomi

Pe terenurile în pantă, agrotehnica pomicolă capătă un caracter special. Ea trebuie să creeze condiții optime de creștere și rodire a pomilor și în același timp să asigure stăvilirea și combaterea eroziunii solului.

Pentru satisfacerea acestor cerințe în raport cu condițiile de climă și relief, se folosesc mai multe sisteme de întreținere a solului în livezi. Astfel, în plantațiile pomicole din regiunile secetoase, pe terenurile cu pante pînă la 6—7 la sută, executarea lucrărilor de întreținere a plantațiilor se face în direcția curbelor de nivel, iar terenul trebuie menținut ca ogor negru.

Acolo unde panta este mai mare de 7 la sută, în vederea reținerii apei de scurgere, pe lîngă executarea lucrărilor de întreținere pe direcția curbelor de nivel, este nevoie să se execute rigole pe intervalul dintre rînduri. Aceste rigole se execută primăvara cu ajutorul unei rarițe și se nivelează toamna cu cultivatorul.

Tot în regiunile secetoase se mai recomandă, pentru protecția solului, folosirea mulciului sau cultivarea pepenilor între rîndurile de pomi.

In regiunile cu umiditate suficientă se recomandă următoarele lucrări antierozionale: Pe terenurile cu pante pînă la 6 la sută poate fi folosit ogorul negru executîndu-se lucrările pe direcția curbelor de nivel. Pînă la panta de 10 la sută se recomandă, în scopul protecției solului, folosirea culturilor intercalate cum sînt: fasolea, bobul, cartoful, sfecla etc., sau a culturilor de acoperire (mazărea, măzărichea, lupinul etc.). Aceste culturi se seamănă vara, iar cînd înfloresc, se introduc sub brazdă ca îngrășămînt.

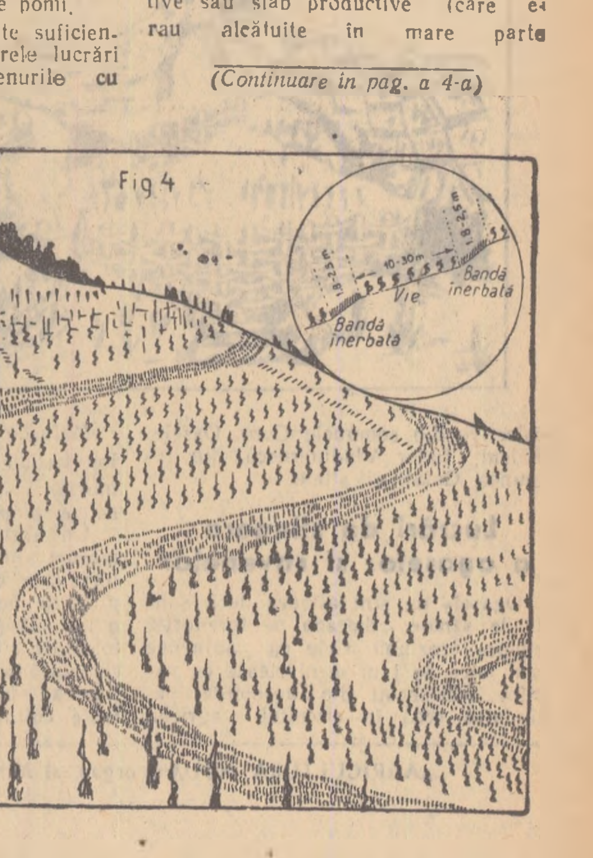
Pe terenurile cu pante mai mari de 10 la sută se folosește sistemul benzilor înierbate în rotație cu ogorul negru. In funcție de panta terenului și natura solului, după un interval înierbat urmează un număr mai mare sau mai mic de intervale întreținute ca ogor negru Astfel, la pantele de 10—15 la sută, patru intervale se lucrează ca ogor negru iar un interval se înierbează, ajungîndu-se ca la pantele de peste 25 la sută să se înierbeze un interval la 1 sau 2 intervale lucrate ca ogor negru.

Este recomandabil ca semănatul ierburilor (trifoi plus timoftică) să se facă toamna sub planta protectoare (secară). După doi ani intervalele înțelenite se desțelenesc și se înierbează intervalele următoare.

In anii trecuți, în unele unități agricole de stat și cooperatiste din regiunile Galați Pitești, Ploești și altele au fost executate pe terenurile neproductive sau slab productive, importante lucrări de amenajări antierozionale și apoi au fost plantate cu viță de vie și pomi roditori. In timp ce de pe terenurile neproductive sau slab productive (care erau alcătuite în mare parte

(Continuare în pag. a 4-a)

Fig 4

Din UNIUNEA SOVIETICA

In patria vinului de desert „Ţimleanski"

Articol scris pentru „Agricultura Nouă"
de IVAN BOIKOV

De-a lungul bazinului de la Ţimleanski, pe ţărmul acestei uriaşe mări artificiale, se întind plantaţii de vii. Aceste vii aparţin sovhozului „Ţimleanski", foarte cunoscut în Uniunea Sovietică.

Am auzit vorbindu-se multe lucruri bune despre viticultorii şi vinificatorii acestui sovhoz. Şi iată că prin noiembrie, cînd am vizitat oraşele, aşezările muncitoreşti şi staniţele colhozurilor din regiunea cursului inferior al Donului, mi-am îndeplinit o veche dorinţă, petrecîndu-mi o zi întreagă la sovhozul viticol „Timleanski".

Primii oameni pe care i-am întîlnit acolo au fost muncitorii Mihail Liubimov, Maria Klişcenko şi Zinaida Mihailova. Cu tot timpul rece şi ploios, ei lucrau la îngropatul viei.

— Cam tîrziu aţi venit la noi, mi-a spus Mihail Liubimov. Aproape toate viile sînt pustii. Astăzi vor fi îngropate ultimele hectare. Să fi văzut însă ce era aici acum o lună ! Se frîngea viţa sub greutatea ciorchinilor de struguri.

El mi-a spus că sovhozul are patru sute de hectare vie, că aici se recoltează soiuri unice de struguri ca : „Timleanski negri" şi „Plecistik", varietăţi care nu există nici în Crimeea nici în Moldova, nici în Caucaz. Fetelor care îl ajută în munca sa el le zice maeştri ai recoltelor înalte, fapt care le face să fie tulburate şi să declare toate într-un glas :

— Nu ne mai lăudaţi atîta !

— Cum să nu vă laud ? protestă cu hotărîre Liubimov. Doar la culesul strugurilor n-a lucrat nimeni mai bine ca voi. Chiar directorul v-a lăudat !

După o clipă de tăcere, el întreabă :

— Ştiţi oare că vă găsiţi în patria unei noi şi minunate varietăţi de vin ? Acest vin este denumit „Vinul de desert Ţimleanski".

„Vinul de desert Ţimleanski" nu era o noutate pentru mine. Deseori cumpărasem, la Moscova acest vin. Dar faptul că aici, în acest sovhoz este patria lui îl auzeam pentru prima dată. Mihail Liubimov s-a grăbit să-mi comunice tot ce ştie el despre naşterea acestei noi varietăţi de vin.

— In sovhozul nostru există maestrul vinificator Gheorghi Kalustov, îmi spune el. In prezent el urmează fără frecvenţă la Institutul alimentar Unional. Işi cunoaşte meseria pînă la cele mai mici subtilităţi. In strînsă colaborare cu directorul sovhozului Ivan Sklearov, Kalustov a creat „vinul de desert Ţimleanski". Acesta se deosebeşte de alte vinuri din struguri atît prin gust, cît şi prin culoare. Este de culoare rubinie închisă şi nu e aspru la gust.

Liubimov nu ştie să spună în ce an a trecut „vinul de desert Ţimleanski" examenul de încercarea soiurilor pe ţară · în schimb îmi precizează cu mîndrie că la 11 august 1956, la Expoziţia Unională Agricolă din Moscova, acest vin a căpătat Mica medalie de aur.

Maestrul vinificator de la sovhozul „Ţimleanski" Gheorghi Kalustov şi tehnologul specialist în prepararea vinurilor. Klavdia Abrosimova în laboratorul fabricii de vinuri.

Tot timpul cît mi-a vorbit, Liubimov nu şi-a întrerupt lucrul. In momentul în care începusem să mă pregătesc de plecare el m-a sfătuit cu insistenţă să stau de vorbă şi cu maestrul vinificator.

...Pe maestrul specialist în prepararea vinurilor — Gheorghi Kalustov — l-am găsit la depozitul de vinuri al sovhozului .El mi-a arătat încăperile şi utilajul laboratorului şi m-a condus într-o uriaşă curte a fabricii, unde erau aşezate în ordine butoaie mari şi mici. Din indicaţiile lui sumare, am aflat că această fabrică există din anul 1930. Capacitatea de producţie a fabricii (la fabrică nu lucrează decît cîteva zeci de oameni) mi s-a părut foarte mare : în toamna anului care a trecut, au fost prelucrate aici aproape două mii de tone de struguri !

— Care este cantitatea de vin pe care o puneţi la dispoziţia reţelei comerciale anual ? l-am întrebat pe maestru cînd ne întorceam în laborator.

— Depinde de recolta de struguri mi-a răspuns el. In anul trecut, de pildă, am vîndut aproape o sută de mii decalitri. „Vinul de desert Ţimleanski" care se prepară din strugurii de aici a primit în anul 1957 la concursul internaţional din Iugoslavia „Medalia de aur". Cu un an mai tîrziu, la Expoziţia Unională Agricolă din Moscova i s-a conferit „Medalia de argint".

De îndată ce veni vorba de „vinul de desert Ţimleanski", Gheorghi Kalustov m-a rugat îndată să „degust" această varietate. Iar eu bineînţeles, i-am îndeplinit rugămintea cu multă plăcere.

— Primele experienţe legate de prepararea „vinului de desert Ţimleanski" a spus maestrul vinificator, s-au efectuat încă în anul 1953 La început n-au fost prea reuşite. Treptat însă, am izbutit. In prezent, „Vinul de desert Ţimleanski" este produs numai de fabrica noastră.

Măsuri practice de luptă împotriva eroziunii solului

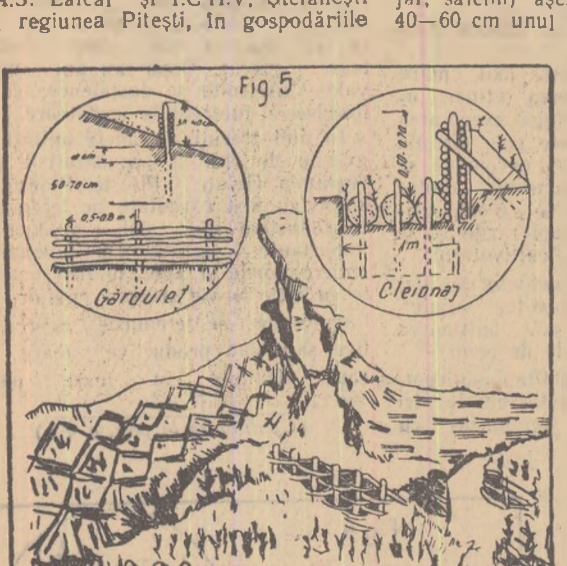
(Urmare din pag. 3-a)

din păşuni) se obţineau abia 2—300 kg fîn la hectar. In prezent, de pe aceleaşi suprafeţe amenajate împotriva eroziunii se realizează producţii de peste 4.000—5.000 kg struguri la ha. Suprafeţe însemnate de terenuri în pantă · neproductive sau slab productive, au fost valorificate prin înfiinţarea de plantaţii de vii şi pomi executate în mod ştiinţific, în gospodăriile agricole de stat Urlaţi şi Valea-Călugărească din regiunea Ploeşti, G.A.S. Lălcăi şi I.C.H.V. Ştefăneşti din regiunea Piteşti, în gospodăriile colective din comunele Cuca, Oasele, Băleni, Tudor Vladimirescu, din regiunea Galaţi şi altele.

Lucrări de stingere a ogaşelor şi ravenelor

Ogaşele nu sînt altceva decît şanţurile săpate de ape pe terenurile supuse eroziunii. Cele cu adîncime mai mică de 1 m se nivelează cu pămînt transportat din apropiere, putîndu-se reda în circuitul agricol. Ogoaşele cu adîncime mai mare de 1 m se vor planta cu specii silvo-pomicole iar malurile se fixează cu gărduleţe executate din nuiele · crengi, coarde de viţă etc. Pe firul ogaşelor şi ravenelor trebuie executate o serie de lucrări transversale simple numite cleionaje, cu scopul de a reduce viteza de scurgere a apei, şi deci puterea ei de eroziune. fig. nr. 5).

Cleionajele au o înălţime de 0,6—0,8 m şi sînt formate dintr-un rînd sau două de pari de esenţă tare (stejar, salcîm) aşezaţi la o distanţă de 40—60 cm unul de altul. Intre pari se execută o împletitură de nuiele verzi. Impletitura se face cu 30 cm mai jos de nivelul terenului. In spatele împletiturii se aşează gunoi bine fermentat, crengi, o umplutură de pămînt, bolovani etc. In partea de jos a împletiturii se execută o aşa numită saltea de amortizare a apei, formată din 4 rînduri de suluri de fascine (nuiele) pentru micşorarea puterii de distrugere a apei. Diametrul unui sul de fascine este de 30 cm. Cleionajele se amplasează în partea superioară a ogaşelor şi ravenelor şi se execută primăvara timpuriu înainte de a da frunza.

Malurile ogaşelor sau ale ravenelor trebuie plantate cu salcîm, amorfă, vişin etc., iar firul lor cu salcie, plop şi altele.

Am arătat, în linii mari, cîteva măsuri simple şi practice de luptă împotriva eroziunii solului. Prin aplicarea permanentă şi sistematică a lor putem obţine rezultate bune în folosirea cît mai completă şi mai chibzuită a terenului agricol, în obţinerea unor producţii sporite la toate culturile.

Puternice manifestări ale prieteniei sovieto-indoneziene

Vizita lui N. S. Hruşciov în Indonezia

Vizita prietenească în Indonezia a tovarăşului N.S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, întîlnirile sale cu populaţia ţării gazdă, prilejuieşte însufleţite demonstraţii ale prieteniei sovieto indoneziene. Ca şi la Djakarta, capitala Indoneziei, şi în celelalte localităţi pe care le-a vizitat — la Bogor, în cunoscutul oraş Bandung, la Djokjakarta, în oraşul Surabaya, în încîntătoarea insulă Bali, insula paradisului, cum a fost denumită, în toate aşezările în care s-a oprit sau prin care numai a trecut — înaltul oaspete a fost întîmpinat şi salutat cu deosebită căldură şi simpatie. Neuitată va rămîne, de pildă, întîlnirea dintre N.S. Hruşciov şi studenţii de la Universitatea naţională „Gadji Mada" a Indoneziei, întîlnire la care au luat parte mii de studenţi şi studente. Ziariştii care au fost de faţă relatează că la sfîrşitul întîlnirii, în timpul căreia studenţii au aplaudat cu entuziasm cuvîntarea şefului guvernului sovietic, tinerii studioşi l-au înconjurat pe N.S. Hruşciov, dorind fiecare să-i strîngă mîna, să-i exprime prietenia poporului indonezian pentru poporul sovietic.

Neuitată va rămîne primirea pe care i-au făcut-o înaltului oaspete locuitorii oraşului Surabaya. La sosirea în acest oraş, N.S. Hruşciov, care este însoţit în călătoria sa de preşedintele Indoneziei, Sukarno a fost salutat de peste un milion de oameni. Corespondentul agenţiei franceze de presă „France Presse" relata că portul Surabaya a făcut premierului Hruşciov primirea cea mai entuziastă care a fost înregistrată de la sosirea sa în Indonezia. Surabaya s-a pregătit de mai multe zile să primească pe primul ministru sovietic şi autorităţile prevăzuseră trenuri speciale pentru transportul locuitorilor din împrejurimi. Cînd avionul personal al preşedintelui Sukarno, care l-a adus pe N.S.Hruşciov de la Djokjakarta s-a oprit pe aerodromul decorat cu drapele şi cu uriaşi porumbei ai păcii, confecţionaţi din hîrtie şi care străluceau în soare, mii de persoane au aclamat frenetic pe preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Acelaşi entuziasm — arată agenţia „France Presse" — s-a manifestat de-a lungul întregului parcurs de aproape 7 km dintre aerodrom şi stadionul unde urma să aibă loc un miting de masă. In mai multe puncte mulţimea a rupt cordoanele şi automobilele au fost silite să înainteze extrem de încet. La sosirea la stadion, N.S. Hruşciov a fost primit cu ovaţii furtunoase.

Corespondenţii de presă relatează că în Indonezia vremea este acum deosebit de călduroasă ; e o căldură tropicală, umedă. In ciuda acestei călduri, N.S. Hruşciov este deosebit de activ şi face faţă unui program deosebit de încărcat : vizite, recepţii, mitinguri. Inaltul oaspete ia cuvîntul la fiecare din întîlnirile cu populaţia ţării gazdă. Fiecare din cuvîntările sale sînt străbătute de la un capăt la altul de ideile care caracterizează consecvent politica externă a Uniunii Sovietice : lupta pentru progresul continuu al destinderii internaţionale, pe drumul larg al coexistenţei paşnice, pentru înfăptuirea dezarmării generale şi totale şi încrederea că, avînd sprijinul dezinteresat al marii puteri care este Uniunea Sovietică, toate ţările sărăcite de exploatarea colonială vor putea face serioşi paşi înainte pe calea progresului. Entuziasmul şi dragostea cu care N.S. Hruşciov este întîmpinat peste tot în decursul vizitei sale, atenţia cu care sînt urmărite şi aplauzele puternice care subliniază de fiecare dată cuvîntările sale arată cît de mult corespund aceste idei dorinţei şi năzuinţei popoarelor care luptă pentru libertate şi independenţă, între care şi poporul Republicii Indonezia.

Vizita tovarăşului N.S. Hruşciov în Indonezia e un prilej pentru poporul indonezian de a se convinge, o dată mai mult, că Uniunea Sovietică este un prieten bun şi sincer, că ajutorul sovietic pe care îl primeşte este oferit în mod dezinteresat, numai şi numai ca să slujească dezvoltării economice a Indoneziei.

Planurile militare ale Bonnului stîrnesc mînia întregii omeniri

Guvernul de la Bonn lucrează cu febrilitate pentru militarizarea Germaniei occidentale. Aşa cum se arată într-un articol din ziarul „Pravda", la Bonn se fac mari pregătiri pentru formarea armatei sale denumită deocamdată „armata de rezervă". Ziarul arată că potrivit proiectelor de lege prezentate în Bundestag, vîrsta încorporării în Germania occidentală se reduce cu doi ani. Perioada serviciului militar se prelungeşte, iar scutirea de serviciul militar pentru studenţi este anulată. Toţi bărbaţii, de toate vîrstele, sînt în mod practic obligaţi să aibă pregătiri militare.

Corpul de comandă al armatei vest-germane depăşeşte de cîteva ori necesităţile diviziilor armatei vest-germane subordonate N.A.T.O. Comandamentul suprem al armatei germane existent în cadrul N.A.T.O. numără 14 generali de o divizie. In afară de aceştia, numeroşi generali şi ofiţeri sînt plătiţi de diferite „servicii civile", dar fac în fond parte din comandamentul armatei vest-germane. O mare parte dintre generali şi ofiţeri sînt foşti ofiţeri hitlerişti.

La rîndul său, ziarul francez „Paris Press" — „L'Intrasigeant" scrie că aproximativ jumătate din armamentul armatei vest-germane este produs pe teritoriul Germaniei occidentale. Ziarul arată că, formal, în Germania occidentală nu există uzine militare, dar acest armament se lucrează în aşa zisele „fabrici populare" care ar fi, chipurile, destinate să producă răcitoare, reşeuri cu gaze sau aparate de fotografiat. In sprijinul afirmaţiei sale, ziarul francez publică o seamă de fotografii, în care printre alte arme se află şi 20 de tunuri, tancuri, şi altele.

Alte ştiri arată că în urma unor tratative duse în secret cu guvernul franchist, guvernul Germaniei occidentale va instala baze militare şi pentru rachete în Spania. Acest lucru pricinuieşte mari nemulţumiri şi îngrijorări în ţările occidentale. Agenţia Reuter arată că planurile Germaniei occidentale de a-şi crea baze militare în Spania amintesc englezilor că „Spania a constituit, în timpul războiului civil, un teren de încercare pentru forţele militare şi armele germane, pregătite în vederea dezlănţuirii celui de-al doilea război mondial". Luînd cuvîntul în Camera Comunelor, liderul opoziţiei, Gaitskell, a cerut ministrului Afacerilor Externe al Angliei să facă o declaraţie asupra poziţiei Angliei faţă de această problemă. De asemenea, numeroşi deputaţi laburişti au declarat presei că vor cere guvernului englez să intervină pentru a fi împiedicată stabilirea de baze militare vest-germane în Spania.

In ziua de 24 februarie, comitetul executiv al Partidului Laburist Britanic a publicat o declaraţie prin care protestează împotriva formării de baze militare vest-germane în Spania.

Insăşi în Germania occidentală numeroşi fruntaşi ai vieţii publice au ridicat proteste împotriva acestor măsuri ale guvernului de la Bonn. Printre aceştia se află şi profesorul universitar Walter Hagemann.

Intr-un articol al său publicat în revista studenţească „Konkret", Hagemann se ridică împotriva politicii aventuriste a guvernului care educă tineretul în spiritul unui viitor război revanşard. El critică, de asemenea, politica de înarmare cu arme nucleare dusă de guvernul vest-german şi cere să fie dusă o politică de pace şi înţelegere cu R. D. Germană. Un articol asemănător a scris şi profesorul universitar Alois Wenzel, fost rector al universităţii din Munchen.

In după amiaza zilei de 24 februarie, Partidul Social Democrat din Germania a publicat, la rîndul său, un comunicat prin care subliniază că „contactele stabilite de guvernul federal cu Spania în vederea creării de depozite militare pe teritoriul spaniol constituie un act stupid şi oglindeşte o evidentă lipsă de intuiţie. Această iniţiativă a Bonn-ului nu este dorită de nimeni şi este de natură să trezească neîncredere faţă de Republica Federală Germană şi faţă de ţelurile sale militare şi politice chiar şi în rîndurile prietenilor ei".

Numeroase ziare vest-germane : „Die Welt" „Bild Zeitung" şi multe altele publică numeroase articole în care arată amploarea protestelor cu care opinia publică din Germania occidentală şi din toate ţările a întîmpinat ştirea despre intenţia guvernului de la Bonn de a instala baze militare în Spania.

Uneltirile revanşarde ale militariştilor de la Bonn nu vor putea fi duse la îndeplinire.

Omenirea veghează şi va face totul pentru ca pămîntul să fie ferit de un nou război.

Scurte ştiri externe

● Oamenii de ştiinţă sovietici au realizat un nou tip de reactor atomic, care serveşte ca sursă de curent de înaltă tensiune. El este atît de mic, încît poate fi purtat în buzunar.

● In Germania occidentală a sosit, de curînd, primul lot de autoturisme „Moskvici" livrate de către U.R.S.S. potrivit acordului comercial existent între cele două ţări. Intr-o singură zi, aceste autoturisme au şi fost vîndute.

● Aşa după cum apreciază oamenii de ştiinţă, ca urmare a exploziei bombei atomice franceze în Sahara, un număr de 20 milioane locuitori sînt direct ameninţaţi de radiotoxemie (boală de iradiaţie). In afară de aceştia, 250 milioane de oameni se află în primejdie din cauza radioactivităţii sporite de explozia atomică din Sahara. Zona cea mai primejduită cuprinde aproape întreaga Algerie, o parte din Liban, Tunisia, Maroc şi Africa occidentală Franceză. In mare primejdie se află, de asemenea, şi regiunile sudice ale Europei.

● In ziua de 21 februarie, un avion american a săvîrşit noi provocaţiuni împotriva Cubei. El a aruncat bombe în mai multe puncte din regiunile Cojimo şi Regla.

● Confederaţia naţională a foştilor deţinuţi politici din Belgia a deschis, de curînd, o expoziţie despre sălbăticiile săvîrşite de hitlerişti. Patronajul de onoare al acestei expoziţii îl are Elisabeta, regina Belgici.

● Un ziar din New York a publicat o ştire în care arată că de Crăciun şi Anul Nou. în S.U.A. s-au cheltuit 13.500.000 dolari pentru cumpărarea de cadouri pentru... cîini. Printre cadouri s-au numărat şi multe şaluri de nurcă, al căror cost se ridică la 350 dolari bucata.

● In seara zilei de 24 februarie, Antonio Segni a prezentat preşedintelui Giovanni Gronchi demisia guvernului italian.

Probleme actuale

Asociaţia sportivă „Recolta" din Cîrloman şi-a ales noul Consiliu de conducere

In prezent, membri asociaţiilor sportive săteşti trăiesc un eveniment important; alegerea noilor consilii de conducere. Cu acest prilej se analizează activitatea desfăşurată de la înfiinţarea asociaţiilor sportive, şi se prezintă planul de măsuri pentru dezvoltarea mişcării sportive de mase la sate. De asemenea, se fac propuneri pentru alegerea în consiliile de conducere a celor mai buni activişti sportivi, care îndrăgesc sportul şi care sînt dornici să contribuie la buna desfăşurare a activităţii sportive.

Acest eveniment l-au trăit, zilele trecute şi membrii asociaţiei sportive „Recolta" din comuna Cîrloman, raionul Turnu Măgurele, — comună care a fost recent colectivizată complet. La adunarea festivă a acestei asociaţii sportive au participat delegaţi ai organizaţiilor de masă din comună, de la U.C.F.S. raionul Turnu Măgurele, precum şi numeroşi tineri ţărani colectivişti, care au scos în relief atît realizările vechiului consiliu de conducere cît şi lipsurile lui.

De pildă, s-a arătat că în anul 1959, membrii asociaţiei sportive „Recolta" au dobîndit o serie de succese frumoase, dintre care notăm : ocuparea primului loc în turul campionatului raional, ediţia 1959—1960, de către echipa de fotbal.; cucerirea titlului de campion raional la Spartachiada de vară, de către **Bică Mihăilă**, la concursul de tir, iar **Ion Mihăilă** a ocupat locul 3 pe raion la concursul de trîntă. S-a mai arătat că anul trecut, asociaţia sportivă din Cîrloman a organizat competiţii cu caracter local şi campionate de casă, la disciplinele atletism, tenis de masă, trîntă, şah etc., la care au fost antrenaţi majoritatea membrilor.

Tot ca un fapt pozitiv trebuie menţionat că dacă la începutul anului 1959 asociaţia sportivă avea numai 25 de membri, acum numărul lor a crescut la 116. Din încasarea cotizaţiilor şi donaţii s-au încasat 981 lei, sumă din care s-au cumpărat o serie de materiale sportive.

Desigur, însă, că această sumă este sub posibilităţile membrilor asociaţiei, dacă se ţine cont că mulţi au rămas în urmă cu cotizaţiile Astfel, sînt o serie de membri care n-au plătit cotizaţiile de 4—8 luni, aşa cum sînt : **Marin Grosu, Mîndică Radomir, Constantin Bratu, Cornel Răducu, Marin Mitran** şi alţii. Acest lucru se datoreşte şi faptului că unii membri din consiliu de conducere al asociaţiei sportive au desfăşurat o slabă activitate în această privinţă. Şi aici putem menţiona pe tov. **Ion Obădan** şi **Paul Ciurea**, — ultimul avînd sarcina să se ocupe şi de munca de agitaţie şi propagandă, dar pe care a neglijat-o. De altfel, cei prezenţi la această adunare au arătat că munca de educare a sportivilor a lăsat de dorit. Au fost o serie de sportivi care au avut atitudini de indisciplină pe terenul de sport. Apoi, vorbitorii au subliniat că, consiliul de conducere al U.C.F.S. raionul Turnu Măgurele n-a sprijinit îndeajuns activitatea sportivă din comuna Cîrloman. Membri din conducerea consiliului raional U.C.F.S. se deplasează într-o mică măsură pe teren, pentru a îndruma asociaţiile sportive săteşti.

Trecîndu-se la alegerea noului consiliu de conducere al asociaţiei sportive „Recolta" din Cîrloman, adunarea a votat pe **Florea Marin** (preşedinte), **Aurel Dincă** (secretar), **Ion Mircea** (organizatoric), **Bică Mihăilă** (agitaţie şi propagandă) şi **Stelian Marin** (administrativ-financiar). De asemenea, în consiliul de conducere au mai fost aleşi : **Ghiţa Duma, Stelian Corbea, Ion Grosu** şi **Ion Anghel**.

Pentru anul 1960, noul consiliu de conducere al asociaţiei şi-a propus ca să antreneze în activitatea sportivă un număr mai mare de tineri şi tinere ; de asemenea, va căuta ca toţi utemiştii să devină membri ai U.C.F.S. şi să participe intens la dezvoltarea mişcării sportive de masă din comună, acţiune care va fi întreprinsă în colaborare cu organizaţia de U.T.M.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia : Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10,
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".